

ஆயுதம் தாங்கிய மோதுகையின் பின்னர் நீதி, சகவாழ்வு, மீளிணக்கம் ஆகியனவற்றிற்கு ஆதரவளித்தல்: கடந்த காலத்தில் நடந்தவற்றைக் கையாள்வதற்கான உபாயங்கள்

குன்னர் தீய் சென்

521

1. அறிமுகம் 522
2. கருவிகள் 523
 - சர்வதேச குற்ற ஆய்வு மன்றங்கள், தேசிய மட்ட வழக்குத் தொகுப்புகளும் சமுதாய நீதிமன்றங்களும் 523
 - குற்ற மன்னிப்புச் சட்டங்களும், அரசியல் கைதிகள் விடுவிப்பும் 526
 - ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை 527
 - உண்மைபற்றிய ஆணைக்குழுக்கள் 527
 - காணி நிலம் பற்றிய ஆணைக்குழுக்கள் 532
 - இழப்பீட்டுக் கொடுப்பனவுகள் 533
 - அடிநிலை மீளிணக்கப்பணி 533
3. நீதியையும் மீளிணக்கத்தையும் ஆதரிப்பதற்கான மூலக்கூறுகளும் உபாயங்களும் 534
 - ஒழுக்கநெறித் தரநிலைகளும், உத்தியோகபூர்வமான வழிகாட்டல்களும் 534
 - உள்ளூரனவும், சூழமைவுக்கு ஏற்றெனவும் ஒன்றிணைந்தனவுமான அணுகுமுறைகள் 537
 - சரியான முறையிலே வரன்முறைப்படுத்திக்கொள்ளல் 538
 - வெளியாரின் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கும் நிலை 539
 - மூன்றாம் தரப்புக்கான சாத்தியப்பாடுகள் 540
4. திறந்த வினாக்களும், கண்ணோட்டங்களும் 542
 - தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் 542
 - சவால்கள் நிறைந்த இக்கட்டு நிலைப்பாடுகள் 543
5. உசாத்துணையும், மேலதிக வாசிப்பும் 544

ஆயுதம் தாங்கிய மோதுகையின் பின்னர் நீதி, சகவாழ்வு, மீளிணக்கம் ஆகியனவற்றிற்கு ஆதரவளித்தல் : கடந்த காலத்தில் நடந்தவற்றைக் கையாள்வதற்கான உபாயங்கள்

குன்னர் தீய்சென்

1. அறிமுகம்

சிவில் யுத்தங்களும், அரசு அடக்குமுறையும் அனேக சமூகங்களை மன அதிர்ச்சி வடுக்களுக்கு உட்பட்டனவாகவும், சிதறுடிக்கப்பட்டனவாகவும் ஆக்கியுள்ளன. தீர்க்கப்படாத அட்டுழியங்களும், அநீதிகளும் புதிய வன்முறைச் சுற்றுக்களை இலகுவில் தூண்டிவிடக்கூடும். தண்டனைப்பயமின்மை சட்ட முறைமையின் பாலுள்ள நம்பிக்கையைச் சீரழித்து, தமது வழியில் நீதியை நாடுகின்ற ஆபத்தை அதிகரிக்கவும், மேலும் அட்டுழியங்களை ஊக்குவிக்கவும் கூடும். முன்னாள் பகைவர்களுக்கிடையிலான அவநம்பிக்கையும், வன்மமும், புனர்மைப்பையும், தீர்மானம் எடுத்தலையும், பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் தடைப்படுத்துகின்றன. வன்முறையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும், சமாதான உடன்படிக்கையொன்றை இயல்புசெய்வதற்கும் மன்னிப்பு ஏற்பாடொன்று தேவைப்படலாம். யுத்த நடவடிக்கைகளின் முடிவை உறுதிப்படுத்துவதற்கு சமரச விட்டுக்கொடுப்புக்கும், தேசிய மீளிணக்கத்துக்குமான சவால் அவசியமானதாக இருக்கக்கூடும். எனினும், ஒருபோதும் கவனஞ்செலுத்தப்படாத கடந்தகால அநீதிகள் இலகுவில் மீண்டும் தொடங்கப்படும் வன்முறை மோதுகைக்கான ஒரு மூலமாகிவிடக்கூடும். பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தாமடைந்த துயரமும் தமது அன்புக் குரியவர்களின் துயரமும், அதிகார பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதென்று அறிந்தால் மட்டுமே அவற்றைப் புரிந்தவர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளமுடியும். மேலும், குற்றங்களைப் புரிந்தவர்களையும், அவற்றால் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் சமூகத்துடன் மீள ஒருங்கிணைப்பதற்கு அவை பொதுவானவகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

இவ்வத்தியாயத்தின் முதலாவது பிரிவு, சமாதானமான சகவாழ்வுக்கும், சட்டத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுவதற்கும் ஆதரவளிப்பதற்குத் தாமிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு சாதனங்களையும், நிறுவனங்களையும் மீளாய்வுசெய்கின்றது. அது பின்வரும் வினாக்களில் கவனஞ்செலுத்துகின்ற: கடந்தகால அட்டுழியங்களைக் கையாள்வதில் குற்றவியல் நியாயசபைகள், உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் அல்லது மன்னிப்புச் சட்டங்கள் எந்தெந்த நிலைமைகளில் பயனுள்ளவையாக இருக்கமுடியும்? எவ்வாறு ஆதனப் பிரச்சினைகளை இணக்கத்தின் ஊடாக அல்லது சனசமூக நீதிமன்றங்கள்மூலம் தீர்க்கமுடியும்? அதனைத் தொடர்ந்து இவ்வத்தியாயம், அத்தகைய நிறுவனங்களுக்கும், சாதனங்களுக்கும் ஆதரவளிக்க முனைகின்ற மூன்றாந்தரப்பினர் பின்பற்றவேண்டிய கோட்பாடுகளும், உத்திகளும் தொடர்பில் பொதுவில் கவனிக்கவேண்டிய சிலவற்றைக் கோட்டுக்காட்டுகின்றது. ஒரு நீண்டகால அணுகுமுறைக்காக வாதாடுகின்ற இறுதிப்பிரிவு, சர்வதேச குற்றவியல் சட்டத்துக்கும், உண்மை ஆணைக்குழுக்களுக்குமான தற்போதைய பேரார்வத்துடன் இதுவரை கைகோர்த்துச் சென்றுள்ள பிரச்சினைக்குரிய சில ஊகங்களையும், வளர்ச்சிகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாக, மேலும் விவாதத்துக்கான சில விடயங்களைச் சுருக்கிக் கூறுகின்றது.

2. கருவிகள்

2.1 சர்வதேச குற்ற ஆய்வு மன்றங்கள், தேசிய மட்ட வழக்குத் தொகுப்புகளும் சமுதாய நீதிமன்றங்களும்

கடந்தகால அநீதிகளைச் சீராக்குவதற்கும், வன்முறைக்கான வாய்ப்புள்ள மோதுகையைச் சமாதானமான தீர்வாக மாற்றுநிலையாக்குவதற்குமான முயற்சிகளில் குற்றவியல் நீதி முறைமை ஒரு முக்கிய கடமையை ஆற்றக்கூடும். படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்கள், இனப்படுகொலைகள், யுத்தக் குற்றங்கள் மற்றும் மனிதகுலத்துக்கெதிரான குற்றங்கள் என்பவற்றைப் புலனாய்வுசெய்து அவை தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் சர்வதேசச் சட்டத்தின் ஆதரவுடனான சர்வதேசக் கருத்தொற்றுமை அதிகரித்து வருகின்றது (வரைவிலக்கணங்களுக்குப் பார்க்க பெட்டி 3). எனினும், சிவில் சண்டையொன்றின் உடனடி விளைவுகளைத் தொடர்ந்து குற்றவியல் வழக்குகளைத் தொடர்தல் சில சமயங்களில் சாத்தியமற்றதாக இருக்கக்கூடும் அல்லது அவற்றில் நடவடிக்கைமுறை நியமங்களைப் பேணமுடியாவிட்டால் அவை புதுப்பிக்கப்பட்ட வன்முறையைத் தூண்டிவிடக்கூடும் அல்லது புதிய அநீதிகளுக்கு வழிவகுக்கக்கூடும். மேலும், உண்மையை வெளிப்படுத்துதல், கடந்தகால அநீதிகள் பற்றிப் பொதுமக்களுக்கு அறிவுட்டல் மற்றும் மோதுகை மாற்றுநிலையாக்கத்தைச் சாதித்தல் என்பவற்றில் குற்றவியல் வழக்குத் தொடுப்பின் தாக்கம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கக்கூடுமென்பதையும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் (ஒசியல் 1997). குற்றவியல் வழக்குத்தொடுப்புகளுக்கு எதிராகவும், சாதகமாகவும் உள்ள முக்கிய வாதங்கள் பெட்டி 1 இல் சுருக்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தேசியக் குற்றவியல் நீதிமுறைமைகள் பெரும்பாலும் இனப்படுகொலையையும், யுத்தக் குற்றங்களையும், மனிதகுலத்துக்கெதிரான குற்றங்களையும் வழக்கு விளக்கத்துக்குக் கொண்டுவரச் சக்தியற்றனவாக அல்லது விருப்பற்றனவாக இருந்துள்ளதனால், ஐ.நா. பாதுகாப்புச்சபை, முன்னைய யூகோசிலாவியாவுக்கும், ருவாண்டாவுக்கும் சர்வதேசக் குற்றவியல் நியாயசபைகளை அண்மையில் தாபித்துள்ளது (மொரிஸ் மற்றும் ஷாஃப் 1995, 1997). மேலும் மிகக் கொடிய குற்றங்கள் தொடர்பான வழக்குகளைக் கேட்பதற்கு ஒரு நிரந்தர சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் (ICC) ஒன்றைத் தாபிப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது(கசெல் 1999).

பெட்டி 1 : மோதுகை மாற்றுநிலையாக்கத்துக்கான கருவிகளாகக் குற்றவியல் வழக்குகளின் வாய்ப்புகளும், குறைபாடுகளும், இடர்களும்

குற்றவியல் வழக்குகளின் முக்கிய வாய்ப்புகள் அவை.....

- தண்டனையிலிருந்து விலக்களிக்கும் கலாசாரத்தை முறியடிக்கவும், எதிர்கால மனித உரிமைத் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுக்கவும், மனித உரிமைகளும், மனிதாபிமானச் சட்டங்களும் பற்றிய தெரிநிலையை அதிகரிக்கவும் கூடும்.
- கடந்தகால அட்டூழியங்கள் (மோதுகையுடன் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர் பெரும்பாலும் கோருகின்றவாறு) சட்டமுறையானவையல்ல என்றும், மாறாக, அவை குற்றவியல் செயல்கள் என்றும் தெளிவான ஒரு செய்தியை அனுப்புகின்றன.
- பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஓரளவு திருப்தியை அளிக்கவும், சட்டத்தை அவர்கள் கையில் எடுத்துக்கொள்வதிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்கவும் கூடும்.
- வகைப்பொறுப்பையும், குற்றப்பொறுப்பையும் தனிப்பட்டவர்களுக்குரியதாக்குகின்றன.

முழுக் குடிசனக் குழுக்களையும் மனிதாபிமானமற்ற பாதகர்களாகக் காட்டுவதற்குப் பதிலாகக் குறித்த அட்டூழியங்களுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் அவர்களின் செயல்களுக்கு வகைப்பொறுப்புடையவர்களாக்கப்படுகின்றனர். எனவே சந்தேகிக்கப்படும் மீறல்கள் ஒன்றில் எண்பிக்கப்படலாம் அல்லது இல்லையென மறுக்கப்படலாம். மேலும் குற்றமற்ற சந்தேகநபர்களை மீள ஒருங்கிணைத்தல் துரிதப்படுத்தப்படலாம்.

எனினும் குற்றவியல் வழக்குத்தொடரல்கள் தொடர்பில் எல்லைகளும், இடங்களும் உள்ளன-எடுத்துக்காட்டாக.

- குற்றவியல் நீதி முறைமை அலங்கோலமானதாகவும், ஆதார வளங்கள் அற்றதாகவும் இருக்கக்கூடும்.
- குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் முறையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படாமலும், நடவடிக்கைமுறை நியமங்கள் பேணப்படாமலும் இருக்கக்கூடும்.
- குற்றவியல் வழக்குகள் முன்னாள் போராளிகளிடமிருந்து அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்படும் வாய்ப்புடையவர்களிடமிருந்தும் அவர்களின் ஆதரவாளர்களிடமிருந்தும் வன்முறையான எதிர்வைத் தாண்டிவிடக்கூடும். அதன் மூலம் “வெற்றிபெற்றோரின் நீதிக்கு” உட்படுத்தப்பட்டவர்களெனக் கோரப்படும் “தியாகிகள்” எனக் கருதப்படுபவர்களுக்கான ஆதரவு அதிகரிப்பதற்குப் பங்களிக்கக்கூடும்.
- குற்றவியல் வழக்குத்தொடரல்கள் பெரும்பாலும் செலவுமிக்கவையும், காலமெடுப்பவையுமாகும். எனவே உடனடியாக ஏதேனும் நீதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற உரிமைக்கோரிக்கைகளை அவை திருத்திப்படுத்தத் தவறுகின்றன.
- தெரிந்தெடுத்த முறையில்தான் சந்தேகநபர்கள்மீது வழக்குத் தொடரப்படுகின்றது. குற்றம் புரிந்தவர்கள் அடையாளம் காணப்படாததனால், நாட்டைவிட்டுத் தப்பியோடிவிட்டதனால், இறந்து விட்டதனால் அல்லது சான்றின்மை காரணமாகக் குற்றஞ்சாட்ட முடியாததனால் அநேக குற்றங்கள் தொடர்ந்தும் வெளிவராதனவாயுள்ளன.
- பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குற்றவியல் நீதிமுறைமையில் நம்பிக்கையற்றவர்களாக அல்லது குற்றஞ்சாட்டுகளை முன்வைப்பதற்குப் பயந்தவர்களாக இருக்கக்கூடுமென்பதனால், குற்றவியல் வழக்குத் தொடரல்கள் இடையூறுக்குள்ளாகின்றன. நீதித்துறை, மோதுகைக்கான ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்பின்பால் பக்கச்சார்பானதாகவும் நோக்கப்படக்கூடும்.
- குற்றவியல் வழக்குத் தொடரல்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களைவிடக்குற்றம் புரிந்தவர்கள்மீதுதான் கூடுதலாகப் பொதுமக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது.
- சான்றின்மையால், நடவடிக்கைமுறைத் தவறுகளால் அல்லது முக்கிய சாட்சிகளை அழைக்கத் தவறுவதனால் நன்கறியப்பட்ட சந்தேக நபர்கள் குற்றவாளிகளாகக் காணப்படாதவிடத்து, ஒரு சில ஆட்கள் தொடர்ந்தும் சட்டத்துக்கு மேற்பட்டவர்களென்ற தவறான சமிக்ஞையைக் குற்றவியல் வழக்குகள் கொடுக்கக்கூடும்.

சர்வதேசக் குற்றவியல் நியாயசபைகள் பொதுவாக உயர் நடவடிக்கைமுறை நியமங்களைத் தாபிக்கக்கூடுமானவையாதலால், ஓரளவு நடுநிலையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. தேசிய நியாயசபைகளுக்கு ஓர் அளவுகோலாகப் பயன்படுவதன்மூலம் அவை கடந்தகால அட்ரூழியங்களுக்கு எதிராக வழக்குத்தொடுக்கும் உள்நாட்டு முயற்சிகளையும் ஊக்குவிக்கக்கூடும். எனினும், அவை பொதுவாகச் செலவு மிகுந்தனவாகவும், சந்தேகநபர்களில் ஒரு சிறு சதவீதத்தினரை மட்டும்தான் வழக்கு விசாரணைக்குக் கொண்டுவரக்கூடியனவாகவும், கடந்தகால மோதுகைகளால் பாதிக்கப்பட்ட ஜனசமூகங்களிலிருந்து பெரும்பாலும் புவியியல்ரீதியாகவும், கலாசாரரீதியாகவும் தூர விலகியனவாகவும் இருப்பதனால், உள்நாட்டு மோதுகை மாற்று நிலையாக்கத்தில் அவற்றின் நேரடித் தாக்கம் ஓரளவுக்கு மிகக்குறைந்ததாகவே இருக்கும். (அக்ஹ்வன் 1998 : அல்வாறெஸ் 1999). எதிர்கால நிரந்தர்ச் சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றம்கூட, தேசிய குற்றவியல் முறைமைகள் தவறுகின்ற வழக்குகளுக்கான ஓர் அவசரகாலக் கருவியாகத்தான் உருவாக்கப்படுகின்றது. இந்நீதிமன்றம் மோதுகை மலிந்த சமூகங்களில் இடம்பெற்றுள்ள அட்ரூழியங்களில் ஒரு சிறு சதவீதத்தினை மட்டும்தான் கேட்கக்கூடுமானதாயிருக்கும்.

யுத்தத்தால் உருக்குலைந்த சமூகங்களில் நீடுறுதியான மோதுகைக் கட்டுப்பாடும், மாற்றுநிலையாக்கமும் முறையாகச் செயற்படுகின்ற உள்நாட்டு நீதிமுறைமைகள் (புனர்) அமைக்கப்படுதலை அவசியமானதாக்குகின்றன. ருவாண்டாவுக்கான சர்வதேசக் குற்றவியல் நியாயசபையை எண்ணிப்பாருங்கள். அது ருவாண்டாவிலுள்ள தேசியக் குற்றவியல் நீதி முறைமைக்கு வழங்கப்பட்ட மொத்த ஆதரவுத் தொகையின் இரு மடங்கான சர்வதேச நிதியுதவியைப் பெற்றுள்ளது. எனினும் ஏறக்குறைய 120,000 இனப்படுகொலைச் சந்தேக நபர்களுக்கெதிராக வழக்குத் தொடுக்கவேண்டிய அச்சந்தரும் பொறுப்பை எதிர்நோக்குகின்ற தேசிய முறைமையுடன் ஒப்பிடுகையில், இது தாபிக்கப்பட்டதிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளில் சுமார் முப்பது வழக்குகள் மட்டும்தான் விசாரிக்கப்பட்டுள்ளன. சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களுக்குச் சமந்தரமாக உள்நாட்டு நிறுவனங்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால் சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களின் பயனுறுதி குறைக்கப்படுகின்றதென்பதை இது விளக்கிக்காட்டுகின்றது.

மேலும், அநேக அபிவிருத்தியுறும் நாடுகள் சட்டப் பல்வகைமையைப் பண்பாகக் கொண்டுள்ளன. அதாவது நீதியைப் பகிர்வதற்கும், மோதுகைகளைத் தீர்ப்பதற்குமான பாரம்பரிய நிறுவனங்களுடன் ஒருங்காக முதற்படியான முறைசார்ந்த நீதிமுறையையொன்று காணப்படுகின்றது. (வெய்லென்மன் 1999). கடுமை குறைந்த குற்றங்களைக் கையாளுவதற்கு அல்லது ஆதனம் மற்றும் காணிப் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியஸ்தம் செய்வதற்கு இவற்றை அனுமதிப்பதன்மூலம் சமூகஞ்சார்ந்த இந்நீதிமன்றங்களை மீண்டுஞ் செயற்படுத்துதல் கடந்தகால அநீதிகளைக் கையாளுவதற்கான ஓர் உத்தியாக மேற்கொள்ளப்படலாம், அவற்றின் நடவடிக்கைமுறைகள் கலாசாரரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வழக்கங்களை அல்லது சடங்குகளைக் கூடுதலாகப் பிரதிபலிக்கக்கூடுமென்பதால் உள்நாட்டு நீதிமன்றங்கள் வலுவான சமூகப் பங்குபற்றலை மேலும் இலகுவாக உறுதிப்படுத்தமுடியும். எனவே, அவை தவறிழைத்தவர்களைச் சமூகவாழ்க்கையுடன் மீள ஒருங்கிணைப்பதற்குக் கூடிய ஆற்றலுடையனவாக இருக்கக்கூடும் (பாங்க்ஹோஸ்டர் 1999). உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் குற்றமிழைத்தவர்களை அளவுக்குமீறிய ஆட்களைக் கொண்ட சிறைச்சாலைகளுக்கு அனுப்புவதற்குப்பதிலாக அவர்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நட்சடு வழங்கும்படி அல்லது இழப்பீடுசெய்யத்தக்க வேறு ஏதேனும் பொருத்தமான முறையில் சமூகத்தக்குச் சேவையாற்றும்படி கட்டளைபிடலாம். அத்தகைய ஓர் உதாரணம்தான் ருவாண்டாவில் 1994 இனப்படுகொலையின் சிறு குற்றங்களைக் கையாள்வதற்கு “காககாஸ்” என்றழைக்கப்படும் உள்நாட்டுச் சமூக நீதிமன்றங்கள் திட்டமிடப்பட்டு மீளத் தாபிக்கப்பட்டமை.

எனினும், கூடுதலாகப் பொதுநிலை மக்கள் பங்குபற்றுகின்ற அத்தகைய பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறைகளில் பிரதான இடங்கள் சில உள்ளன.

- ஆயுத மோதுகையின் பின்னர் உள்நாட்டு நீதிமுறைமைகள் பாரம்பரியமானவையாக இருத்தல் அரிது. பதிலாக, அவை பெரும்பாலும் யுத்தப் பிரபுக்களின் அல்லது விழிப்புக் குழுக்களின் ஆதிக்கத்தில் புதிதாகத் தாபிக்கப்பட்ட அதிகாரக் கட்டமைப்புகளைப் பிரதிபலிப்பவாக இருக்கும்.
- நடவடிக்கை முறைகளும், தண்டனைகளும் பெண்களினதும், வயது வந்த இளம் ஆட்களினதும் பங்குபற்றலைப் பெற்றுக்கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுவதற்குப் பதிலாக, மனித உரிமை நியமங்களுக்கு ஒவ்வாதனவாகவும், பாரம்பரிய ஆணாதிக்க வம்சத் தலைவருக்குரிய கட்டமைப்புகளை வலுப்படுத்துவனவாகவும் இருக்கக்கூடும்.
- உள்நாட்டு, மாற்று நீதி முறைமைகளுக்கான ஆதரவானது மரபு வழக்கான சட்ட முறைமைகளுக்கும், முறைசார்ந்த சட்டத்துறைக்கும் இடையிலான இணைப்பையும், ஒத்துழைப்பையும் அதிகரிப்பதற்குப் பதிலாக, அவற்றுக்கிடையிலான பிரிவினைக்கு உரமூட்டக்கூடும்.
- அரசு கட்டமைப்புகள் உள்நாட்டு நீதிமன்றங்களின் பணியை மேற்பார்வை செய்யும் ஆற்றலற்றனவாக இருக்கக்கூடுமென்பதனால் சட்டத்தின்உரிய செயல்முறையை உறுதிப்படுத்துவதற்குத் தவறிவிடும்.

2.2 குற்ற மன்னிப்புச் சட்டங்களும், அரசியல் கைதிகள் விடுவிப்பும்

சர்வதேசச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகளைமீறித் தடுத்தது வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் கைதிகள் உடனடியாக விடுவிக்கப்படவேண்டும். அவர்களின் விடுவிப்பு, ஆயுதப் படைகளின் மூலமல்லாது, சிவில்லியன் செயற்படுநர்கள் மூலம் மோதுகைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சமூகத்தின் ஆற்றலைப் பொதுவாக அதிகரிக்கின்றது. அரசியல் கைதியாக யாரைக் கருதவேண்டுமென்பதில் பெரும்பாலும் எவ்வித உடன்பாடும்இல்லை, எனினும், நமீபியாவில் அரசியல் கைதிகளை விடுவிப்பதற்கு ஐரோப்பிய மனித உரிமை நீதிமன்றத்தின் அப்போதைய தலைவரான கார்ல், ஏஜ் நோர்கார்ட் என்பவரால் விருத்திசெய்யப்பட்ட கோட்பாடுகள் ஓரளவு முன்னோடி மாதிரியைத் தாபித்துள்ளன(பொருள்பன் மற்றும் லெவி 1995, பக். 156-60). உள்நாட்டு ஆயுதமோதலொன்றின் பின்னர் யுத்தக்கைதிகள் விடுவிக்கப்படவேண்டுமென மனிதாபிமானச் சட்டம் பொதுவான முறையில் கூறுகின்றது (எடுத்துக்காட்டாகப் பார்க்க ஜெனிவா உடன்படிக்கைகளுக்கான 2 ஆவது மேலதிகப் பின்னோட்டின் உறுப்புரை6(5)). எனினும், மன்னிப்பு, ஆயுத மோதுகையில் மட்டும் பங்குபற்றிய போராளிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படவேண்டுமென்ற இனப்படுகொலை, யுத்தக் குற்றங்கள், மனித குலத்துக்கு எதிராக குற்றங்கள் அல்லது சித்திரவதை, வலிந்து செய்யப்பட்ட காணாமற்போதல்கள் போன்ற, மனித உரிமைகளின் படுமோசமான வேறு மீறல்கள் என்பவற்றில் ஈடுபட்டவர்களுக்கல்ல. எனவே பொது மன்னிப்புகள், ஆர்ஜனமனாவின் “முற்றுப் புள்ளிச் சட்டம்” (Full Stop Law) போன்ற படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களுக்கு விசாரணை எதுவுமின்றி தண்டனை விலக்குரிமை அளித்தல் ஆகியவை சர்வதேச சட்டத்துக்கு ஒவ்வாதவையாகும்.

எனினும், குற்றவியல் நீதிமுறைமை கூடிய கடுமையான குற்றங்களுக்கெதிராக வழக்குத் தொடுத்தலைக் கூடுதலாக இயலச் செய்வதற்குச் சிறு தவறுகளுக்கான பொது மன்னிப்புகள் அவசியமானவையாக இருக்கக்கூடும். படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களுக்கு மன்னிப்புக் கொடுக்கத்தான் வேண்டுமாயின், அது குற்றம் புரிந்தவர் மன்னிப்புக் குழாமொன்றின் அல்லது (ஜனசமூக) நீதிமன்றமொன்றின் முன்னர் தோற்றித் தமது குற்றங்களை முழுமையாக வெளிப்படுத்தியதன்பின்னர் மட்டும்தான் செய்யப்படும் ஒரு தெரிவாக இருக்க வேண்டும். தென்னாபிரிக்க உண்மை மற்றும் மீளணக்க ஆணைக்குழுவின் மன்னிப்பு நடவடிக்கைகளின் உதாரணத்தில் செய்தவாறு, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இம்மன்னிப்பு நடவடிக்கைமுறைகளில் பங்குபற்றுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் (பார்க்க பெட்டி 2).

மன்னிப்பானது குற்றம் புரிந்தவர், பாதிக்கப்பட்டவருக்கு அல்லது அவரின் குடும்பத்துக்கு நட்பு வழங்கவேண்டுமென்ற அவரின் கடப்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் தன்னியல்பாக இரத்துச்செய்வதாக அல்லாமல், அவரின் குற்றவியல் பொறுப்புக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். தமது குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்கின்ற குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு குறைந்த அல்லது ஒத்திவைக்கப்பட்ட தண்டனை வழங்குகின்ற சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன்மூலம் அரசு கடந்தகால அட்டுழியங்களின் புலன்விசாரணையை மேலும் துரிதப்படுத்தலாம்.

2.3 ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை

குற்றவியல் நீதிமுறையையில் பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை மீண்டும் ஏற்படுத்தும்பொருட்டு, யுத்தக்குற்றங்களுக்கு அல்லது படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் காவல்துறையிலும், இராணுவத்திலும் அரசாங்கப்பதவி வகிப்பதிலிருந்து தடைசெய்யப்படவேண்டும். அத்துடன் நல்லாது வன்முறையை ஊட்டி வளர்ப்பதற்குப் பொறுப்பான முறைசாரா வலையமைப்புகளின் நடவடிக்கைகள் கண்காணிக்கப்படவும், அடக்கப்படவும் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, பல்வேறு கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் தாய்மைப்படுத்தல் சட்டங்கள் என்றழைக்கப்படுவனவற்றின் அடிப்படையில் கம்பூனிய ஆட்சிகளின் உயர் பதவிநிலை அதிகாரிகள் அரசாங்கப்பதவி வகிப்பதற்குத் தன்னியல்பாகத் தகுதியற்றவர்களாக்கப்பட்டனர். (போயட் 1998). எனினும், ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட வழக்கையும் கேட்காமல் அரசாங்கப் பதவி வகிப்பதிலிருந்து கூட்டாகத் தகுதியீனப்படுத்தல் நேர்மையான செயல்முறைக் கோட்பாட்டையும், வேலையிடத்தின் சுதந்திரத்தொடுவிக்கான உரிமையையும் மீறுகின்றது. மேலும் தாய்மைப்படுத்தற் கொள்கைகள் பொது நிருவாகம் முழுமையாகச் செயலற்றுப் போவதற்கு அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகளினதும், பாதுகாப்புப்படைகளின் உறுப்பினர்களினதும் வன்முறையான எதிர்ப்பைத் தூண்டிவிடக் கூட வழிவகுக்கக்கூடும் இந்நிலைமைகளில் இடமாற்றங்கள், முன்னதாக இளைப்பாறச் செய்தல் அல்லது முக்கிய பதவிகளுக்குப் புதிய அதிகாரிகளை நியமித்தல் போன்ற மென்மையான அணுகுமுறைகள் நம்பிக்கைவைக்கமுடியாத அதிகாரிகள் அகற்றதலை உறுதிப்படுத்துவதற்குக் கூடிய பொருத்தமானவையாகும். முன்னைய ஆட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் குறிப்பாக இலக்குவைத்த புதிய சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைவிட, வழக்கமான ஒழுக்காற்றுச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு முதன்மை அளிக்கப்படவேண்டும்

2.4 உண்மைபற்றிய ஆணைக்குழுக்கள்

இலத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகள் பலவற்றில் உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் கடந்தகால மனித உரிமைத் துஷ்பிரயோகங்களை ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. அவற்றின் ஆணையும், தத்துவங்களும், நடவடிக்கைகளும் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டுள்ளன (ஹேயிள் 1994). பொதுவாக, சமாதான ஆணைக்குழுக்கள் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கையை, அரசாங்க ஆணைகளை அல்லது பாராளுமன்றச் சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. வழமையாக அவை கொடுக்கப்பட்ட ஒரு காலப்பகுதியின் மனித உரிமை மீறல்களை, அவ்வட்டுழியங்கள் தொடர்பான ஆவணங்களைச் சேகரிப்பதன்மூலமும், பாதிக்கப்பட்டவர்களையும், குற்றம் புரிந்தவர்களையும் விசாரிப்பதன்மூலமும், பதிவு செய்யும்படி அறிவுறுத்தப்படுகின்றன. வழமையாக அவை கடந்தகாலத்தில் என்ன நடந்ததென்றும், எதிர்காலத்தில் அத்தகைய அட்டுழியங்களை எவ்வாறு தவிர்க்கலாமென்றும் விரிவான அறிக்கையொன்றைப் பொதுமக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அவற்றுடன் திருச்சபைகளும், உள்நாட்டு மனித உரிமை நிறுவனங்களும், எடுத்துக்காட்டாக பிரேசில், கௌதமாலா மற்றும் சிம்பாப்வே ஆகியவற்றில் இடம் பெற்றவாறு, கடந்தகால மனித உரிமைத் துஷ்பிரயோகங்களை ஆவணப்படுத்துவதற்கு ஒத்த முயற்சிகளைப் பெரும்பாலும் மேற்கொள்கின்றன (டஸஸின் 1986, REMHI 1998, கார்வர் 1993).

அரசாங்க ஆதரவுடைய உண்மை ஆணைக்குழுக்களின் அனுகூலம், அவை கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களை அதிகாரபூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ளவும், ஆவணப்படுத்தவும் முடியும் என்பதாகும். அல்லாமலும் அவை தேடுவதற்கும், கைப்பற்றுவதற்குமான தத்துவங்கள் உரித்தாக்கப்பட்டனவாக இருக்க முடியுமென்பதுடன், சந்தேக நபர்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்பவும் முடியும். மறுபுறத்தில் அவற்றின் ஆணை மிகவும் வலுவற்றதாகவும், சுயாதீனமாகச் செயற்படுவதற்குத் தேவையான வளங்கள் இல்லாதனவாகவும் இருப்பின், அதிகாரபூர்வமான உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் அரசாங்க பொதுஜனத் தொடர்புகளில் ஒரு வெறும் முயற்சியாகிவிடுகின்ற ஆபத்துக்குட்படக்கூடும்.

குறிப்பாகக் கடந்தகால அட்டுழியங்களை ஆவணப்படுத்துவதற்கு நிறைவேற்றத்துறையின் விருப்பம் ஆற்றலும் இல்லாதாள்ள நிலைமைகளில் அவற்றைச் செய்வதற்கான அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களின் செய்திட்டங்கள் ஆதரிக்கப்படவேண்டும். பாதிக்கப்பட்டவர்களுடனான நெருங்கிய தொடர்புகளிலிருந்து பயனடைகின்ற இச்செய்திட்டங்கள், சிவில் சமூகத்தை வலுப்படுத்தவும், அதன்மூலம் அரசாங்கம் அதன் சொந்தப் புலன்விசாரணைகளைத் தொடங்கும்படி அதன்மீதான அழுத்தத்தை அதிகரிக்கவும் முடியும். எனினும், கூடிய சாத்தியமானதாக, அவற்றின் தேடல்முடிவுகள் புறக்கணிக்கப்படும் அல்லது தீவிர மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் படுகொலை செய்யப்படுதல் அடங்கலாக, அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறையைக் கூட அவை தூண்டிவிடக்கூடும். அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்கள் அரசாங்கத்தின் அதிகாரபூர்வ விசாரணைகளை விடக்கூடிய பக்கச்சார்பற்றனவாக இருக்குமென்ற அவசியமில்லை. அரசாங்கத்தின் ஆதரவுடனான அதிகாரபூர்வ உண்மை ஆணைக்குழுக்களின் விடயத்தில் உள்ளவாறு, அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்கள் மோதுகைக்கான ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்பினருடன் ஒன்றுசேர்ந்தனவாகக் காணப்படக்கூடும். கடந்த கால அட்டுழியங்களை ஆவணப்படுத்துவதற்கான அரசாங்கப்பற்ற முயற்சிகளும், அதிகாரபூர்வ முயற்சிகளும், தத்தமக்குரிய அனுகூலங்களைக் கொண்டுள்ளதையும், அவை குறிக்கோள் நிலையில் ஒன்று மற்றதன் முயற்சிகளைப் பரஸ்பரம் ஆதரிக்கமுடியுமென்பதையும் கௌதமாலாவின் அனுபவம் காட்டுகின்றது (சலஸர் வொக்மன் 1999).

மோதுகைக்குப்பிந்திய புனர்வாழ்வுக்கான ஒரு கருவியாக உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் பின்வரும் நிலைமைகளில் விசேடமாகப் பொருத்தமானவை:

- குற்றவியல் வழக்குத்தொடரல்கள் யுத்த நடவடிக்கைகள் முடிவுறுத்தப்படுதலைத் தடைப்படுத்தும், ஒரு சமாதான உடன்படிக்கையைத் தடுக்கும், புதிய வன்முறையைக்கூடத் தூண்டிவிடும்,
- பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் அவர்களுக்குத் தீங்கிழைத்தவர்கள்மீது ஆக்கமுறையில் குற்றஞ்சுமத்துவதற்கு அல்லது குற்றவியல் மற்றும் குடியியல் நடவடிக்கைகள் ஊடாக இழப்பீட்டைப் பெறுவதற்கு முடியாதிருக்கும்,
- குற்றவியல் நீதிமுறைமை நேர்மையான நடவடிக்கை முறைகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்கத் தவறுகின்றது. அது வேலைச்சுமை மிக்கதாயுள்ளது, அல்லது அது பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானாரின் அவநம்பிக்கைக்குரியதாயுள்ளது.
- கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களை விசாரணைசெய்து வழக்குத் தொடுப்பதற்கு நீதித்துறை விருப்பமற்றதாக அல்லது அவசியமான சுதந்திரம் அற்றதாக உள்ளது,
- நீதித்துறை விசாரணைகள் மட்டுமீறிய மந்தமானவை அல்லது மிதமிஞ்சிய செலவானவை,
- சான்று அழிக்கப்படுவதுடன், இருக்கின்ற சான்று குற்றத்தீர்ப்புகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்கின்ற நியாயமான வாய்ப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்குப் போதுமானதல்ல.

உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் பின்வரும் வகையில் அனுகூலத்தைக் கொண்டுள்ளன:

- கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றிய மௌனத்தைத் தகர்க்கின்றது. மேலும் கூடிய அளவிலான மக்கள் வெளிப்படையாகப் பேசத்தொடங்குவதனால், அடக்கப்படுவதற்கான ஆபத்துக் குறைக்கப்படுவதன் நிமித்தம் மக்கள் கடந்தகால அட்டுழியங்கள்பற்றி மனந்திறந்து பேசுதலை ஊக்குவிக்கின்றது,
- பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், குற்றமிழைத்தவர்களுக்குமிடையில் முறைசாராத் தொடர்பாடலுக்கு இடமளிக்கின்றது.
- பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரின் கண்ணோட்டத்தில் கடந்தகால அட்டுழியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு எதிராகப் பொதுமக்களைத் திருப்பிவிடுவதன்மூலம் சமூகத்தில் அவர்களின் நம்பகத்தன்மையையும், அதிகாரத்தையும் குறைக்கின்றது,
- கடந்தகால மனித உரிமைத் துஷ்பிரயோகங்கள் பற்றிய விரிவானதும், முறையாக எழுதப்பட்டதுமான அறிக்கையொன்றை வழங்குவதுடன், எதிர்காலத்தில் சமாதான சகவாழ்வை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்தலாமென்ற பகிரங்க விவாதத்தையும் ஊக்குவிக்கின்றது,
- பாதிக்கப்பட்டவர்களையும், புனர்வாழ்வுக்கும் இழப்பீட்டுக்குமான அவர்களின் தேவைகளையும் இனங்காண்கின்றது.
- கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்மீதும், எஞ்சியபிழைத்தவர்கள்மீதும் பிறாநிலை உணரும் ஆற்றலை அதிகரிக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்டவர்களை கௌரவக் குறைவான குறுக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்தாமல், அவர்களின் தேவைகள் மற்றும் அனுபவங்கள்மீது பொதுமக்களின் கவனம் ஒருமுகப்படுகின்றது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சட்டப்படியான இலக்குகளாகவும், சார்த்தப்பட்ட பயங்கரவாதிகளாகவும் காட்டப்படாமல், தான்தோன்றித்தனமான, ஈவிரக்கமற்ற கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட மனித உயிர்களாகவும், பாதிக்கப்பட்ட அப்பாவிக்களாகவும் உருவகப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் பின்வருவனவற்றையும் செய்யக்கூடும்:

- தொழில்சார் அமைப்புகள் அட்டுழியங்களுக்கெதிராகப் பேசத்தவறியமை அல்லது மனித உரிமை மீறல்களுக்கு அவற்றின் மௌனமான ஆதரவு போன்ற, குற்றவியல் சட்டத்தின் வகுதிகளினுள் பொருத்தப்பட முடியாத கடந்தகால அநீதிகளுக்கான காரணங்கள்பற்றி விசாரணைசெய்தல்.
- வரையறைகள் நியதிச் சட்டம் ஏற்புடையதென்பதனால், அல்லது தேசியச் சட்டத்தின்கீழ் மீறல்கள் குற்றமாகாததனால் அல்லது ஆட்சிப் பிரதேசத்துக்கு வெளியே புரியப்பட்டதனால் உள்நாட்டு நீதி மன்றங்களுக்கு நியாயாதிக்கமில்லாத மனித உரிமைத்துஷ்பிரயோகங்களைப் புலன்விசாரணை செய்தல்.
- மீறல்களுக்குப் பொறுப்பானோர் யாரென்று தெரியாத நிலையிலுள்ள கொடூங்களை ஆவணப்படுத்தல்.
- வழக்குத் தொடரல்களைப் பின்தொடரக்கூடியதாக நீதித்துறைக்கு நன்கு ஆவணப்படுத்திய சான்றினை வழங்கல்.

எனினும், அதிகாரபூர்வ மற்றும் அரசாாப்பற்ற உண்மை ஆணைக்குழுக்களின் விதப்புரைகள் மிகப்பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும், அவற்றின் பணி பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எதிர்யாாப்புகளை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டதென்பதையும் கடந்தகால அனுபவம்

காட்டுகின்றது. அநேக நாடுகளில் அத்தகைய குற்றங்களைப் புரிந்தவர்களாக நன்கு அறியப்பட்டவர்கள் அரசாங்கப்பதவிகளில் தொடர்ந்தும் இருந்தனர் அல்லது ஒருபோதும் குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை. உதாரணத்துக்கு, எல்சவ்வோரில் ஐ.நா. அனுசரணையுடனான உண்மை ஆணைக்குழு அறிக்கையொன்றின் வெளியீடானது முன்னாள் குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு பொதுமன்னிப்பொன்றின்மூலம் தண்டனை விலக்கீட்டுமை அளிப்பதற்கு ஒரு சாக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. சிலி, கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் அல்லது காணாமற் போனவர்களின் உறவினர்களுக்கு ஒரு விரிவான இழப்பீட்டு முறைமையைச் செயற்படுத்தியதுடன், சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆரோக்கியப் பராமரிப்பும் வழங்கிய அதேவேளையில், ஏனைய அரசாங்கங்கள் துஷ்பிரயோகத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கணிசமான இழப்பீடு எதனையும் ஒருபோதும் வழங்கவில்லை.

பெட்டி 2: தென்னாபிரிக்க உண்மை மற்றும் மீளணக்க ஆணைக்குழு

இற்றைவரையிலான மிக நவீன உலகியலுக்கொத்த உண்மை ஆணைக்குழுவாக தென்னாபிரிக்க உண்மை மற்றும் மீளணக்க ஆணைக்குழு (TRC) இருந்துள்ளது. அதற்கு 1960 முதல் 1994 வரையான காலப்பகுதிக்கிடையில் நாட்டில் புரியப்பட்ட படுமோசமான மனித உரிமைமீறல்கள்பற்றி விசாரிக்கும் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது. அவ்வாணைக்குழுவின் ஆணை கொலைகள், சித்திரவதைச்செயல்கள், ஆட்கடத்தல், கடுமையான கொடுமைப்படுத்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்கியபோதிலும், விதிக்கடற்ற நிகழ்ந்த தடுப்புக்காவல், இனவாத அடிப்படையில் திட்டமிடப்பட்ட அடக்குமுறை அட்டூழியம், பலவந்தமான கொலைகள் போன்ற இன ஒதுக்கீட்டுக்கொள்கை முறைமையின் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்ட அநீதிகளை விலக்கியது. ஏனைய உண்மை ஆணைக்குழுக்களுக்கு மாறாகத் தென்னாபிரிக்க ஆணைக்குழு அதன் விசாரணைகளைப் பகிரங்கமாக நடத்தியது. தேசிய தொலைக்காட்சி உட்பட, ஊடகங்கள் அவற்றை மிக விரிவானமுறையில் காட்டின. இற்றைவரை தென்னாபிரிக்க உண்மை மற்றும் மீளணக்க ஆணைக்குழு மட்டும்தான் 23,000க்கும் கூடிய பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கூற்றுக்களின் திரட்டுடன் தனித்துவமான மன்னிப்புச் செயல்முறையை இணைத்துக்கொள்ளக்கூடுமாபிருந்த ஒரேயொரு உண்மை ஆணைக்குழுவாகும். குற்றமிழைத்தவர்கள் 1997 டிசம்பர் 16க்கு முன்னர் இவ்வாணைக்குழுவின் மன்னிப்புக்குழுவுக்கு விண்ணப்பமொன்றைச் செய்தால், அவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்படலாம். ஆனால் விண்ணப்பதாரர் அவரின் செயல்கள்பற்றிய ஒரு முழுமையான வெளிப்படுத்துகையைக் கொடுப்பதன் அடிப்படையில் மட்டும்தான். மன்னிப்புக்கோரி விண்ணப்பிப்பதற்குத் தவறிய சந்தேகத்துக்குரிய குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு அல்லது மன்னிப்பு மறுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகப் பின்னர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்படலாம். ஆதலால், மன்னிப்புக்குழு அரசியல்ரீதியாகத் தூண்டப்பட்ட படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்புடைய சுமார் 2500 விண்ணப்பங்களைத் தீர்மானிக்கவேண்டிய சிரமமான பொறுப்பைக் கொண்டிருந்தது. அதன் மன்னிப்பு ஏற்பாடுகள் கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களைப் புலன் விசாரணை செய்வதற்கான அரசின் கடப்பாட்டைத் திருத்தியபோதிலும், அவை பரந்த அளவிலான அல்லது திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட சித்திரவதை, கொலை போன்ற மனிதகுலத்துக்கெதிரான குற்றங்களாகக்கூடிய தண்டிக்கப்படாத செயல்களுக்குச் சட்டவிலக்குரிமைக்கு இடமளித்ததனால் இவ்வேற்பாடுகள் உண்மையில் சர்வதேசச் சட்டத்துடன் ஒத்திசையக்கூடியனவென்பது சந்தேகத்துக்கிடமானதே. குறைக்கப்பட்ட அல்லது ஒத்திவைக்கப்பட்ட குற்றவியல்

தண்டனைகள் போன்ற பகுதியளவு மன்னிப்புகளை வழங்குவதன் மூலமும் சர்வதேச சட்டத்துடன் ஒத்திசையக்கூடிய தன்மையை அதிகரித்திருக்கலாம். பெரும்பாலான கறுப்பினத் தென்னாபிரிக்கர்கள் உண்மை மற்றும் மீளணக்க ஆணைக்குழுவின் பணியை விரும்பி வரவேற்று ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும், உண்மைக்கான வாக்குறுதியை எப்போதும் நிறைவேற்று முடிவவில்லை. பதிலாக நேர அழுத்தமும், மன்னிப்புக்கான விண்ணப்பங்களை முதலில் புலன் விசாரணை செய்யவேண்டிய தேவையும், ஆணைக்குழுவானது பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானவர்களின் கூற்றுக்களை முழு விரிவாகப் புலன்விசாரணை செய்யாமல் வெறுமனே உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கியது. ஆணைக்குழு ஒரு விரிவான இழப்பீட்டுக் கொள்கையைப் பாராளுமன்றத்துக்கு விதந்துரைத்த போதிலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கணிசமான மட்டத்திலான நிதியாதரவு வழங்குவதற்கு அதற்குத்தானே அதிகாரமளிக்கப்படவில்லை. இது, பாதிக்கப்பட்டவர்களும், எஞ்சியிழைத்தவர்களும் அவர்களின் துயரங்கள் பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதென்பதுடன் விட்டுவிடப்பட்ட அதேவேளையில், குற்றமிழைத்தவர்கள் சிலர் மன்னிப்பிலிருந்து பயனடையத் தொடங்குகின்ற கேலிக்கூத்துக்கு வழிவகுத்தது.

உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் முன்னாள் பகைவர்கள், மனித உரிமைக் குழுக்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அமைப்புகள் உட்படப் பொருத்தமான செயற்பாட்டாளர்கள் எல்லோரினதும் பங்கேற்புடன் வரைவுசெய்யப்பட்ட பாராளுமன்றச் சட்டமொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தல் விரும்பத்தக்கதாகும். ஆணையாளர்களும், பணியாளர்களும் நேர்மையை வெளிப்படுத்துபவர்களாகவும், எல்லா அரசியல் அமைப்புக்களையும் மதச் சமூகங்களையும், சட்டம், உளவியல் அல்லது வேறு பொருத்தமான துறைகளில் தகுதிபெற்ற குடிசனக் குழுக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களாகவும், பாதிக்கப்பட்டவர்களினதும், குற்றமிழைத்தவர்களினதும் மொழிகளில் தொடர்புகொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். அவற்றுக்கான ஆணை, முந்திய தேசிய சட்டங்களின்கீழ் சட்டபூர்வமானதாகப்பட்ட மனித உரிமை மீறல் அடங்கலாக, யுத்தக்குற்றங்களையும், படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களையும், மனித குலத்துக்கெதிரான குற்றங்களையும் உள்ளடக்கத்தக்க அளவு அகல்விரிவானதாக இருக்கவேண்டும். அது கடந்தகால மோதுகையின் போது புரியப்பட்ட முக்கிய செயல்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்குவதாகவும், ஆணைக்குழுவானது மோதுகைக்கான எல்லாத்தரப்பினரதும் துஷ்பிரயோகங்களைப் புலன் விசாரணை செய்வதற்கு இயலச்செய்வதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆணைக்குழு தானே முதலில் அதனை நிலைப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் (பணியாளர், அலுவலகங்கள் ஆகியன), பின்னர் அதன் பணியைக் கொண்டுவந்துவதற்கும் குறித்துரைக்கப்பட்ட காலவரையறையொன்றும், போதிய நிதி வளங்களும் இருத்தல் வேண்டும் (ஹேயின் 1996).

பெரும்பாலான உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் கடந்தகால அட்டூழியங்கள் திரும்பத் திரும்ப நிகழாதிருத்தலை உறுதிப்படுத்துவதற்குத் தன்னியலான விதப்புரைகளைச் செய்துள்ளபோதிலும், ஆணைக்குழு அதன் அறிக்கையை வெளியிட்டதன் பின்னர் அதனை அதிகாரபூர்வமாக மீளாய்வதற்கான வழிமுறையொன்றைத் தொடக்கிவைப்பதில் கூடியகவனஞ்செலுத்தப்படவேண்டும். சான்றளிப்பவர்களின் தனிப்பட்ட பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதமிருப்பின், பாதிக்கப்பட்டவரையும், குற்றமிழைத்தவரையும் விசாரித்தல் பகிரங்கமாக நடத்தப்படுவது விரும்பத்தக்கதாகும். அவர்களின் பாதுகாப்பு ஆபத்துக்குட்பட்டதாயிருப்பின், பொதுமக்களை விலக்கிவைக்கும் தத்துவம் ஆணைக்குழுவுக்கு இருத்தல்வேண்டும். பாதிக்கப்பட்டோர் எல்லோரும் எட்டத்தக்கதான பிராந்திய அலுவலகங்களை உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் திறக்கவேண்டுமென்பதுடன், வழக்குக் விசாரணைகளை நாடுபூராவும் நடத்துதலும் விரும்பத்தக்கதாகும்.

இறுதி அறிக்கை அதன் தேடல்முடிவுகளுடனும், விதப்புரைகளுடனும் வெளியிடப்படவும், பொருத்தமான எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்படவும் வேண்டும். உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் அவற்றின் பணிபற்றி அறிக்கையிடுவதற்கும், அவற்றில் உதவுவதற்கும் உள்நாட்டு ஊடகங்களையும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களையும் ஈடுபடுத்தவேண்டும்.

ஆணைக்குழு குற்றமிழைத்தவர்களை அடையாளங்காட்டுவதற்கு உரித்துடையதாயிருப்பின், அவ்வாறு சுட்டிக்காட்டப்படும் ஆளின் பெயர் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படுவதற்கு முன்னர் அவர் ("மறு தரப்பையும் கேட்க வேண்டும்" என்ற இலத்தீன் மூதூரையின் கீழ்) கேட்கப்படுவதற்கும், குற்றச்சார்த்தல்களுக்குப் பதிலளிப்பதற்கும் அவருக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படவேண்டும். ஆணைக்குழுவானது தேடுவதற்கும், கைப்பற்றுவதற்கும், விசாரணையொன்றுக்குச் சாட்சிகளையும், சார்த்தப்பட்ட குற்றமிழைத்தவர்களையும் அழைப்பதற்கும், குறைக்கப்பட்ட அல்லது ஒத்திவைக்கப்பட்ட தண்டனைகள் போன்ற பகுதியளவு மன்னிப்புக்களை வழங்குவதற்கும் தத்துவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதேசமயம் உண்மை ஆணைக்குழுவொன்று மன்னிப்பு வழங்குவதற்கு உரித்துடையதாயின், குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு மன்னிப்பு அல்லது தண்டனைக்குறைப்பு வழங்கப்படுவதற்கு முன்னர் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏதேனும் நட்புடையவரும், உள்வியல் அல்லது வைத்திய ஆதரவையும் பெற்றுக்கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தவேண்டும்.

2.5 காணி நிலம் பற்றிய ஆணைக்குழுக்கள்

சிலில் மோதலின் பின்னர் காணியிலிருந்தும், வீட்டிலிருந்தும் வெளியேற்றப்படுதல் பெரும்பாலும் புதிய மோதுகைக்கான வாய்ப்புள்ள ஒரு பிரதான மூலமாயுள்ளது. அகதிகள் தமது பழைய குடியிருப்பிடங்களுக்குத் திரும்பிவந்து அவை வேறு இடங்களிலிருந்து தாமே தப்பியோடி வந்துள்ள அல்லது முன்னைய சொந்தக்காரர்களை வெளியேற்றுவதற்குப் பொறுப்பாயிருந்த, புதிய குடியிருப்பாளர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடும். வீடுகளினதும், புகலிடங்களினதும் பற்றாக்குறையின் நிமித்தம் சில சமயங்களில் முன்னாள் சொந்தக்காரர்கள் அல்லது வழித்தோன்றல்களென்று அனேக வெவ்வேறு தரப்பினர் ஒரே ஆதனத்துக்கு உரிமைகோருவார்களென்பதனால் இப்பிரச்சினைகள் மேலும் மோசமாகக்கூடும். ஒரு விடுதலை யுத்தம் முடிவுற்றுப் பல தசாப்தங்கள் கடந்தபின்னரும் கூட எவ்வாறு தீர்க்கப்படாத காணிப் பிரச்சினைகள் அரசியல்நீதியாகப் பயன்படுத்தப்படவும், சமாதானத்தையும், உறுதிப்பாட்டையும் அச்சுறுத்தவும் முடியுமென்பதை சிம்பாப்வேயின் அண்மைக்காலக் காணி ஆக்கிரமிப்புகள் மிகத்தெளிவாக விளக்கிக் காட்டியுள்ளன.

இப்பிரச்சினையில் கவனஞ் செலுத்துவதற்கான ஒரு தெரிவுதான் சமரச இணக்கமொன்றைக் காணும்பொருட்டுப் பழைய மற்றும் புதிய சொந்தக்காரர்களுக்கிடையில் நடுவராயிருந்து இணக்குவிக்கும் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட காணி அல்லது வீட்டு ஆணைக்குழுக்களை நிறுவுதல். அவ்வாறு ஆதனம் திருப்பிக்கொடுக்கப்படுதலை, நட்புடனாகக் கொடுப்பனவை அல்லது மாற்றுக் காணிக்கான அல்லது வீட்டுக்கான ஏற்பாட்டைச்சாதிக்கமுடியாதிருப்பின் பொருத்தமான தீர்ப்பை வழங்குவதற்கு சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் தாபிக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு எட்டப்படும் தீர்ப்பு அல்லது சமரச இணக்கம், சொத்துரிமைபற்றிய எதிர்கால மோதுகைகளைக் குறைக்கும்பொருட்டு, அதிகாரபூர்வமாக ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டும். காணி மற்றும் ஆதனப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு மத்தியஸ்தம் செய்யப்படவேண்டுமென்பது தொடர்பான தெளிவான, பரந்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகள் இருந்தால்மட்டும்தான் இம்முயற்சிகள் வெற்றியடையமுடியும். வீடமைப்பு மானியங்கள், கட்டடப்பொருள்கள் அல்லது வேறு ஆதரவு என்பவற்றை வழங்குவதன்மூலம் சமரச இணக்கத்தை ஊக்குவிக்கலாம். ஆனால், முன்னைய சொந்தக்காரர்கள் தமது ஆதனத்துக்குத் திரும்பிவருவதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும் அல்லது போதிய நட்புடனாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின்பேரில் மட்டும்தான் அவ்வாறு செய்யவேண்டும்.

2.6 இழப்பீட்டுக் கொடுப்பனவுகள்

இழப்பீடுவழங்குதல், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அனுபவிக்கவேண்டியிருந்த தீங்கை அதிகாரபூர்வமாக ஒப்புக்கொள்வதன்மூலம் அவர்கள் மீள ஒருங்கிணைக்கப்படுவதற்கும், ஆபுதமோதல் புதுப்பிக்கப்படும் சாத்தியம் குறைக்கப்படுவதற்கும் பங்களிக்கக்கூடும். பாதிக்கப்பட்ட அநேகரின் உய்வுக்கு அவை அத்தியாவசியமானவையாகவும் இருக்கக்கூடும். மீட்டளிப்பைத்தவிர, சிவில் வழக்கின் மூலம் நட்டஈட்டை மிகத் தாமதமாக அல்லது தெரிவு முறையில் மட்டும் சாதிக்கக்கூடிய வழக்குகளுக்கு விசேட நட்டஈட்டுச் சட்டங்கள் அமுல்செய்யப்பட வேண்டும். படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களிலிருந்து எழுகின்ற மருத்துவ மற்றும் சட்டச் செலவுகள் அடங்கலாக, உடல்சார்ந்த, உளவியல் மற்றும் பொருள்சார்ந்த ஊறுகளுக்குத் தனிப்பட்ட அடிப்படையில் நட்டஈடு வழங்கப்படவேண்டும்(ஐ.நா. செயலாளர் நாயகம், 1997). அரசபொறுப்புப்பற்றி நிலைநாட்டப்பட்ட விதிகளுக்கிணங்க அரசுகளால் அல்லது அவற்றின் அதிகாரிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தீங்குக்கு ஒரு புதிய அரசாங்கம் அதிகாரத்துக்கு வந்தாலும்கூட-அவ்வரசுகளே பொறுப்பாயுள்ளன. கடந்தகால வன்முறையால் முழுச் சனசமூகங்களும் பாதிக்கப்பட்டுச் சீர்குலைக்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் அடையாளபூர்வமான மற்றும் சமூகஞ்சார்ந்த மீட்டளித்தல் விஷயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும்.

பெருந்திரளான அட்டுழியங்களின் பின்னர் அரசுகள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நட்டஈடு வழங்குவதற்கான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஆற்றலைத்தான் கொண்டுள்ளன. அன்றியும், அவற்றின் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்கள் பெரும்பாலும் சமமற்ற முறையில் செலவிடப்படுகின்றன. முன்னாள் அரசாங்க அதிகாரிகளும், போராளிகளும் செலவுமிருந்த ஒய்வூதியத் திட்டங்களால் ஆதிகரிக்கப்படுகின்ற அதேவேளையில் மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், அவற்றிலிருந்து எஞ்சிப்பிழைத்தவர்களுக்கும் கிடைப்பது மிகக் குறைந்தது அல்லது எதுவுமில்லை. எனவே மூன்றாந்தரப்பினர் பாதிக்கப்பட்டோர் குறித்த குழுக்கள் அதிகாரபூர்வமான மீட்டளித்தல் கொள்கைகளிலிருந்து விலக்கப்படலாகாதென்று வற்புறுத்தவேண்டுமென்பதுடன், ஓரங்கட்டப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சுய ஒழுங்கமைப்பை மேலும் வலுப்படுத்தவும் வேண்டும். நட்டஈட்டுச்சட்டங்கள் இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியனவாகவும், பாதிக்கப்பட்டவர்களில் எந்தவொரு குழுவினருக்கும் எதிராகப் பாகுபாடு காட்டாதனவாகவும் இருக்கவேண்டும். இம் முயற்சிக்கு, பாதிக்கப்பட்டவர்களின் தேவைகளை மதிக்கின்ற திறமையான, பயிற்றப்பட்ட, பணியாளரைக்கொண்ட செயல்திறனுடையதும், வெளிப்படையானதும், நேர்மையானதுமான ஒரு நிருவாகச் செயல்முறையானது செலுத்தப்படும் உண்மையான தொகைகளைப் போன்று அதேபளவு அத்தியாவசியமானது.

சில தருணங்களில் அரசாங்கம் தமது மௌனத்தை விலைக்கு வாங்க முயற்சிக்கின்றதென்ப பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எண்ணுவார்களாயின், அவர்கள் நிதிசார்ந்த நட்டஈட்டை மறுப்பர். ஒத்தவகையில், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நிலைமையைச் சீர்செய்வதற்குப் பொருளரீதியான அல்லது நிதிசார்ந்த முயற்சியெதுவும் எடுக்கப்படாமல், அதற்குப் பதிலாக அவர்களின் துன்பம் அல்லது வீரம் திரும்பத்திரும்ப அதிகாரபூர்வ உரைகளிலும் அடையாளரீதியான வைபவங்களிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுமாயினும், அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டவர்களாக உணரக்கூடும்.

2.7 அடிநிலை மீளிணக்கப்பணி

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட பெரும்பாலான நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கத்தினதும், பொது நிருவாகத்தினதும் ஈடுபாடு தேவைப்படுகின்ற அதேவேளையில், பரஸ்பர புரிந்துணர்வையும், மீளிணக்கத்தையும் அதிகரிக்கின்ற செயல்முறைகளை ஆதரிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு நிறுவனங்களுக்கு ஏராளமான இடமுள்ளது. கடந்தகால அநீதிகளில் கவனஞ்செலுத்துவதற்கு அரசாங்கங்களின் அல்லது பொது நிருவாகத்தின் ஆதரவைத் திரட்டுதலும், அத்துடன் அதிகாரபூர்வ நிறுவனங்களின் பணியில் உதவுதலும், அவற்றின் குறைநிரப்புதலும்

தவிர அரசாபற்ற நிறுவனங்கள் முன்னாள் பகைவர்களுக்கிடையில் நம்பிக்கையையும், புரிந்துணர்வையும் அதிகரிப்பதற்கு அவற்றின் சொந்தச் செய்திட்டங்களையும், நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் நடத்தலாம். இந்நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் முன்னாள் எதிரிகளை மீளணக்குதலைக் குறித்த இலக்காகக் கொண்டிராமல், எல்லாத்தரப்புக்களினதும் ஆதரவுடனான காரியசாத்தியமான நடவடிக்கைகளைக் கொண்டிருப்பின் பெரும்பாலும் கூடிய வெற்றியளிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, முன்றாற் தரப்புகள் முன்னாள் பகைவர்கள் சந்திப்பதற்கான நடுநிலையான தளமொன்றை ஏற்படுத்தக்கூடும். அவை கவனம் தேவைப்படுகின்ற குறித்த பிரச்சினை வலயங்களை முன்னாள் மோதுகைத் தரப்புக்களின் பிரதிநிதிகள் கூர்ந்து நோக்குவதற்கான சுற்றுலாக்களை ஒழுங்குசெய்யலாம். உள்சர்ச்சமுகச் செய்திப்பத்திரிகைகளின் அல்லது வானொலி நிலையங்களின் ஆதரவுடனும் இளைஞர் பரிமாற்றங்கள் மற்றும் பணி முகாம்கள் ஊடாகவும் அழிக்கப்பட்ட கட்டிடங்களை ஒன்றுசேர்ந்து மீளக்கட்டியெழுப்புவதற்குச் சாதாரண பிரஜைகள் ஈடுபடுத்தப்படலாம். இந்நடவடிக்கைகள் எல்லா பின்னணிகளையும் சேர்ந்த மக்களை உள்ளடக்குவதுடன், ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துகின்ற நோக்குடையனவாகவும் இருக்கவேண்டும். எல்லா மோதுகைத் தரப்புக்களினதும் தேவைகளில் அவை முறையாகக் கவனஞ் செலுத்துமாயினும், பால்நிலை அல்லது வாழ்க்கைத்தொழில் போன்ற முன்னாள் மோதுகைக்கூறுகளைக் ஊடறுக்கின்ற அடையாளங்கள்மீது அவை கட்டியெழுப்பப்படுமாயின் அத்தகைய முன்முயற்சிகளின் கவர்ச்சி அதிகரிக்கப்படலாம்.

உள்நாட்டு அரசாபற்ற நிறுவனங்கள் அல்லது திருச்சபைகள், கடந்தகால மன அதிர்ச்சி வடுக்களைக் கையாள உதவுவதற்கும், முன்னாள் மோதுகைக் கூறுகளுக்கிடையில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வையும் பிறர்நிலை உணர்தலையும் அதிகரிக்கும் பொருட்டுக் கடந்தகால அனுபவங்கள் பற்றிப் பேசுவதற்கு இடமளிப்பதற்கும் செயலம்வுகளை ஒழுங்குசெய்யலாம். பாரம்பரிய கட்டமைப்புகளையும், நிறுவனங்களையும் பயன்படுத்துகின்ற இவ்வகையான நடவடிக்கைகள் சனசமுகத்தினால் பொதுவாகப் பரந்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

அட்டுமிய இடங்கள் அல்லது சிறைச்சாலைகள் உட்பட வரலாற்றுத் தொடர்புடைய இடங்கள் நினைவுகூர வேண்டிய இடங்களாக மாற்றப்படலாம். அவற்றின் முக்கியத்துவம் எஞ்சிப்பிழைத்தவர்களால் அவற்றைப் பார்வையிட வருபவர்களுக்கும், பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கும் விளக்கப்படலாம். அத்தகைய செய்தித்திட்டங்கள், அங்கு சிறைப்படுத்தப்பட்டவர்கள் அல்லது வன்முறையை அனுபவித்தவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட படங்களை அல்லது அடையாள ரீதியான தனிப்பட்ட பொருட்களைக் கொடுத்துதவும்படி ஊக்குவிப்பதன்மூலம் ஜனசமுகப் பங்கேற்பைத் திரட்டவேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்ட எல்லோரையும் உட்படுத்தியனவும், எல்லோருக்கும் வணக்கஞ்செலுத்துகின்றனவமான பொது நினைவுச்சின்னங்கள், பிரார்த்தனைகள் அல்லது நினைவு வழிபாடுகள் என்ற வடிவில் கடந்தகால மோதல்களில் பலியானவர்களை நினைவுகூர்வதற்கான உள்நாட்டு முன்முயற்சிகள் ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்துவதற்கு அல்லது குறைந்தபட்சம் பகைமைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கேனும் உதவக்கூடும். அத்தகைய நினைவு வழிபாடுகள் துரதிருஷ்டவசமாக எப்போதும் பகைமையையும், வன்மத்தையும் மேலும் அதிகரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படமுடியுமென்பதனால், என்னவகையில் கடந்தகாலம் நினைவுகூரப்படுகின்றதென்பது முக்கியமானதாகும்.

3. நீதியையும் மீளணக்கத்தையும் ஆதரிப்பதற்கான மூலக்கூறுகளும் உபாயங்களும்

3.1 ஒழுக்கநெறித் தரநிலைகளும், உத்தியோகபூர்வமான வழிகாட்டல்களும்

அரசுகளோ, நடைமுறைப்படுத்துநர்களோமோதுகைத் தீர்வுத்துறையில் அல்லது அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்புத் துறையில் மனித உரிமைகள்பற்றிய சர்வதேச நியமங்களை அடிப்படையில் புரக்கணிக்கின்ற

கொள்கைகளை ஆதரித்தலாகாது. அவர்களின் பணி எப்போதும், படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களையும், யுத்தக் குற்றங்களையும், மனித குலத்துக்கெதிரான குற்றங்களையும் புலன்விசாரணை செய்யவும், தண்டிக்கவும், நட்புறவு வழங்கவும் வேண்டிய ஒரு கடமை சர்வதேச சட்டத்தின்கீழ் அரசுகளுக்குள்ளேயுள்ள அடிப்படைக் கற்கையினால் வழிகாட்டப்படவேண்டும். இக்கடமைகள் நான்கு ஜெனீவா உடன்படிக்கைகள், இனப்படுகொலை உடன்படிக்கை சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கை மற்றும் சித்திரவதைக்கு எதிரான உடன்படிக்கை, மற்றும் பல்வேறு பிராந்திய மனித உரிமை உடன்படிக்கைகளிலும் போற்றிப் பேணப்படுகின்றன (எ.கா. பார்க்க ஒரென்றலிஷெர் 1991, நோஹ்-அர்நியஸா 1995, ரண்டெல் ஸோபர் மற்றும் ரொமுஸ்சு 1999).

சர்வதேச வழமைச் சட்டத்தின் தற்போதைய நிலை சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் உரோம நியதிச் சட்டத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது. அது அதன் முன்னுரையில் சர்வதேசக் குற்றங்களுக்குப் பொருத்தமான குற்றவியல் நியாயாதிக்கத்தைத் தேசிய அரசுகள் பிரயோகிக்க வேண்டிய கடமையை மீளவலியுறுத்தியது (பார்க்க பெட்டி 3).

மேலும் மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா ஆணைக்குழுவின், பாகுபாட்டைத் தடுப்பதற்கும், சிறுபான்மைகளின் பாதுகாப்பிற்குமான துணை ஆணைக்குழு, தண்டனை விலக்குரிமையை எதிர்க்கும் நடவடிக்கை ஊடாக மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், ஊக்குவிப்பதற்குமான கோட்பாடுகளின் தொகுதியையும் (மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா. ஆணைக்குழு 1997ஆ) மனித உரிமைகளினதும் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தினதும் (படுமோசமான) மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் இழப்பீட்டுக்கான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளினதும், வழிகாட்டல்களினதும் வரைவையும் (மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா ஆணைக்குழு 1997ஆ 1997). விருத்தி செய்தது. கடந்தகால அநீதிகளைக் கையாளுவதற்குத் தேசிய அரசுகள் கையாண்ட பல்வேறு முயற்சிகளினதும் சர்வதேசமீளாய்வொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவ்விரு ஆவணங்களும் எந்தெந்தக் கோட்பாடுகள் பேணப்பட வேண்டுமென்ற ஓர் அடிப்படை ஆற்றுப்படுத்தலைத் தொழிற்படுங்களுக்கு வழங்குகின்றது.

பெட்டி 3 : வரைவிலக்கணங்கள்

“சர்வதேசக் குற்றங்கள்”: சர்வதேசக் சட்டத்துக்கிணங்க “ஆக்கிரமிப்பு”, “இனப்படுகொலை”, “மனித குலத்துக்கெதிரான குற்றங்கள்” மற்றும் “யுத்தக் குற்றங்கள்” என்பவை சர்வதேசப் பாதுகாப்புக்கும், மனிதகுலத்தின் இடரிலாநிலைக்கும் அச்சுறுத்தலாக இருப்பதனால் சர்வதேசக் குற்றங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை எந்தவோர் ஒப்பந்தத்தினாலும் அல்லது தேசியச் சட்டத்தினாலும் மாற்றியமைக்க முடியாத பொதுச் சர்வதேசச் சட்டத்தின் அடிப்படை வழமைகளை மீறுகின்றன (பார்க்க ICC நியதிச்சட்டம் 1998, முன்னுரை, உறுப்புரை 5).

“மனிதகுலத்துக்கெதிரான குற்றங்கள்” கொலை, அடியோடழிப்பு, அடிமைப்படுத்தல், அடக்குமுறை அட்டுழியம், நாடுகடத்தல், சர்வதேசச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகளை மீறி உடல்நீதியான சுதந்திரத்தைக் கடுமையாக இழக்கச் செய்தல், சித்திரவதை, வன்புணர்ச்சி, பாலியல் அடிமைத்தனமும், நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட விபச்சாரமும், மலடாக்குதலும், நிர்ப்பந்தக் கருத்தரிப்பும், வலுக்கட்டாயமாக ஆட்கள் காணாமற் போதல், இனஒதுக்கல் அல்லது ஒத்த தன்மைக்கொண்ட வேறு இரக்கமற்ற செயல்கள் என்பவை, ஏதேனும் சிவில்லியன் குடிசனத்துக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்படும் பரந்த அளவிலான அல்லது திட்டமிடப்பட்ட தாக்குதலின் ஒரு பகுதியாகப் புரியப்பட்டனவாகவும், மேலே

குறிப்பிடப்பட்ட செயல்கள் பன்மடங்காகச் செய்யப்பட்டனவாகவும் இருத்தல் (பார்க்க ICC நியதிச்சட்டம் 1998 உறுப்புரை 7).

“இனப்படுகொலை” இ: தேசிய இன, சாகிய அல்லது சமயக்குழுவொன்றை அக்குழுவின் உறுப்பினர்னைக் கொல்லுவதன்மூலம், அக்குழுவின் உறுப்பினர்களுக்குக் கடுமையாக உடலீதியான அல்லது உளீதியான தீங்கு விளைவிப்பதன் மூலம் முழுமையாகவோ பகுதியளவிலோ அதன் பொளதீக அழிவை ஏற்படுத்தவதற்குத் திட்டமிடப்பட்ட வாழ்க்கை நிலைமைகளை மீது வேண்டுமென்றே சமத்துவதன்மூலம், அக்குழுவின் பிறப்பைத் தடுக்கும் நோக்குடைய நடவடிக்கைகளைத் திணிப்பதன்மூலம், அக்குழுவின் பிள்ளைகளை வலுக்கட்டாயமாக வேறொன்றுக்கு மாற்றுவதன்மூலம் முழுமையாகவோ, பகுதியளவிலோ அழிக்கின்ற நோக்குடன் புரியப்பட்ட செயல்கள் (பார்க்க இனப்படுகொலை உடன்படிக்கை 1948, ICC, நியதிச்சட்டம் 1998, உறுப்புரை 6). நியதிச்சட்டம் 198 உறுப்புரை6).

“யுத்தக் குற்றங்கள்”: சர்வதேச அல்லது உள்ளாட்டு ஆயுதமோதலொன்றின் போது புரியப்பட்டனவும், சிவிலியன்கள் யுத்தக்கைதிகள், காயமடைந்தவர்கள் அல்லது நோயுற்றவர்கள் போன்ற, சண்டையில் தீவிரமாகப் பங்குபற்றாத மக்களுக்கு எதிராகத் திருப்பிவிடப்பட்டனவுமான மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்கள். அவை கொலை, உறுப்புச் சிதைத்தல், கொடுமையாக நடத்துதலும் சித்திரவதையும், ஆட்களைப் பணயம் வைத்தல், தனிப்பட்ட மானத்தைக் கெடுத்தல், குறிப்பாக மதிப்பிழக்கச் செய்கின்றதும், இழிவுபடுத்துகின்றதமான நடத்துகை, பண்பாடுள்ள மக்களால் இன்றியமையாதவையென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நீதிமுறை உத்தரவாதங்கள் எல்லாவற்றையும் வழங்குகின்றதும், ஒழுங்குமுறைப்படி உருவாக்கப்பட்டதுமான நீதிமன்றமொன்றினால் வழங்கப்பட்ட முன்னைய தீர்ப்பின்றித் தண்டனைகளை வழங்குதலும், அவற்றை நிறைவேற்றுதலும் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும் (பார்க்க 1v ஜெனிவா உடன்படிக்கை 1949, உறுப்புரைகள் 3, 146 மற்றும் 147, ஜெனிவா உடன்படிக்கை 1977க்கான மேலதிகப் பின்னேடு 1 மற்றும் 11, ICC நியதிச் சட்டம் 1998, உறுப்புரை 8).

மனித உரிமைகளின் படுமோசமான மீறல்கள் அரசு முகவரர்ணைமகளால் (அல்லது விடுதலை இயக்கங்கள் போன்ற அரசு சாராத அமைப்புகளால்) புரியப்பட்ட கொலை, சித்திரவதை, காணாமற்போதல்கள் அல்லது நீடித்த விதிக்காட்டற்ற தடுப்புக்காவல் போன்ற கடுமையான மனித உரிமை மீறல்கள். மனித குலத்துக்கெதிரான குற்றங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இச்சொற்றொடர் பெரும்பாலும் பரந்த அளவிலான அல்லது திட்டமிடப்பட்ட ஒரு தாக்குதலின் பகுதியாகக் கட்டாயமாக இராத உதிரியான செயல்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

பெருந்திரளான அட்டூழியங்களின் தீய விளைவுகளைத் தொடர்ந்து உடனடியாக அரசொன்று அதன் சர்வதேசக் கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தற்காலிகமாக ஆற்றலற்றதாக இருக்கக்கூடுமென்பதை நடைமுறைப்படுத்துதற்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும். விதிவிலக்கான நிலைமைகளில் ஓர் அரசு குற்றவியல் வழக்குத் தொடரல்களைத் தவிர்க்கவேண்டும். தேசிய நீதிமன்றங்கள் அடிப்படை நடவடிக்கைமுறை நியமங்களை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கமுடியாதிருந்தால் அல்லது, படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களுக்கான வழக்குத் தொடரலும், தண்டனையும் புதிதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அரசாங்கம் நிலையாக நீடித்திருப்பதற்கு ஆயத்த ஏற்படுத்தக் கூடுமென்று தோன்றினால் அல்லது பெருந்தொகையான சந்தேக நபர்களும், குற்றமிழைத்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத சிறைச்சாலை

நிலைமைகளின் கீழ் அடைத்து வைக்கப்படுகின்ற விளைவை ஏற்படுத்துமென்றால் அத்தகைய ஒரு கொள்கையை நியாயப்படுத்தலாம். கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களைக் கண்டிக்கின்ற ஒரு முயற்சி புதிய மனித உரிமை மீறல்களுக்கு வழிவகுக்கக்கூடாது (மென்டெஸ் (1997)). எனினும், ஓர் அரசின் சர்வதேசக் கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்கான அதன் தற்காலிக இயலாமையானது அதன் கடப்பாடுகளுக்கு முரணாக நடப்பதற்கு அது உரித்துடையதென்ற கருத்தாகாதென்பதை மூன்றாந்தரப்புகளும், நடைமுறைப்படுத்துதற்களும் வற்புறுத்தவேண்டும். அன்றியும், குற்றமிழைத்தவர்களைத் தண்டிப்பதற்கான அரசின் இயலாமையானது, அதன் குற்றவியல் நீதி முறைமையை மீளக் கட்டியெழுப்பவேண்டிய அல்லது கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களைப் புலன்விசாரணை செய்யவேண்டிய கடப்பாட்டிலிருந்து அவ்வரசு விடுவிக்கப்பட்டுள்ளதென்ற கருத்தாகாது. எனவே, மூன்றாந் தரப்புகள் கடந்தகால அட்டூழியங்கள் புலன்விசாரணை செய்யப்படுதலையும், மனித உரிமை மீறல்களைத் தண்டிப்பதற்கான ஆற்றல் மீண்டும் எய்தப்பெறுதலையும் உறுதிப்படுத்துகின்ற உள்நாட்டு முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளிக்கவேண்டும். இதனை அவ்வாறு செய்வதற்கான போதிய அரசியல் துணிவு இருக்குமாயின், அரசாங்க நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்புடன் அல்லது கடந்தகால அநீதிகளைப் பதிவுசெய்வதற்கான முயற்சிகளில் உள்நாட்டு மனித உரிமை நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவளிப்பதன் மூலம் அல்லது, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குற்றமிழைத்தவர்களுக்கெதிராகக் குற்றச்சாட்டுக்களைக் கொண்டுவர இயலச் செய்வதன் மூலம் மேற்கொள்ளலாம்.

3.2 உள்நாடும், சூழமைவுக்கு ஏற்றினவும் ஒன்றிணைந்தனவுமான அணுகுமுறைகள்

நன்னெறி சார்ந்த நியமங்களை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்ற போதிலும், அவை கடுங்கண்டிப்பான விதப்புகளெனத் தவறாக விளங்கிக்கொள்ளலாகாது. சரியாகச் சொல்வதாயின், அவை உள்நாட்டுத் தேவைகளையும், நடைமுறையிலுள்ள அதிகார உறவுகளையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

1. கடந்தகால அநீதிகளின் விஸ்தீரணமும், வகையும் பெரும்பாலும் பரந்த அளவில் வேறுபடுகின்றன. ஒரு நாடு, இனப்படுகொலை போன்ற, பெருந்திரளான அட்டூழியங்களை எதிர்நோக்கியிருக்கக்கூடும் அல்லது அவற்றுக்குப் பதிலாக, முன்னைய கம்யூனிச நாடுகள் அனுபவித்ததைப்போன்ற கூடிய தந்திரமான அநீதிகளைக் கண்டிருக்கக்கூடும். பிரஜைகளில், பெரும் பிரிவினர் அடக்குமுறை, அட்டூழியம், சிறைப்படுத்தல், சித்திரவதை அல்லது கொலை ஆகியவற்றுக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருக்கக்கூடும். அல்லது ஒரு குறித்த சிறுபான்மை மட்டும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும், வன்செயல்களில் பங்குபற்றியிருக்கக்கூடும் அல்லது இரண்டையும் அனுபவித்திருக்கக்கூடும்.
2. பெருமளவு உட்கட்டமைப்பு அழிக்கப்பட்டதான பாரிய சிவில் யுத்தமொன்றிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற நாடுகளுக்கும், கொடுங்கோன்மை ஆட்சி தகர்ந்தபோதிலும் அரசாங்க நிறுவனங்கள் பெருமளவுக்கு ஊறுபடாது தொடர்ந்துமிருக்கின்ற நாடுகளுக்கும்மிடையில் கடுமையான வேறுபாடுகள் உள்ளன.
3. ஆயுத மோதலானது பேச்சுவார்த்தை மூலமாகவா, இக்கட்டுநிலையினாலா, ஒரு தரப்புத் தோல்வியடைந்ததனாலா அல்லது முன்னைய ஆட்சியைச் சேர்ந்த முதிய உயர்குடியினரால் பெருமளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஜனநாயகமயமாக்கற் செயல்முறையொன்றின் மூலமாகவா, முடிவுக்கு வந்ததென்பதைப் பொறுத்து முன்னாள் பகைவர்களுக்கிடையிலான அதிகாரச் சமநிலை வேறுபடும்.
4. நாட்டில் எய்தப்படும் உறுதிப்பாட்டின் அளவு, கிடைப்பதாயுள்ள வளங்கள் மற்றும் குறித்த சாதனங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு அல்லது அவற்றுக்கு ஆதரவளிப்பதற்கான அரசியல் துணிவு, அல்லது அதிகாரம் என்பவையும் பரந்த அளவில் வேறுபடக்கூடும்.

குறித்த நாட்டுக்கும், சூழமைவுக்கும் பொருத்தமானதும், எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைக்கு நடைமுறையிலுள்ள தெரிவுகளைக் கவனத்தில் கொள்கின்றதும், உள்நாட்டு மரபுகள் மற்றும் மோதுகைத் தீர்வு நடைமுறைகள் தொடர்பில் கூருணர்வுடையதுமான அணுகுமுறையொன்று மட்டும்தான் வெற்றியளிக்குமென எதிர்பார்க்கமுடியும்.

மூன்றாந் தரப்புகள் முன்னாள் பகைவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறலாம். ஆனால் பொதுவாக உள்நாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்கள் பின்பற்றுகின்ற கொள்கைகள்மீது அவற்றுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செல்வாக்குத்தான் உள்ளது. சில நிலைமைகளில், சர்வதேச சமூகம் இடைமாற்றக்கால நீதித்துறையில் குறித்த சில நடவடிக்கைகளை நிர்ப்பந்திப்பதற்குப் போதிய பலமுடையதாக இருக்கக்கூடும் -எ.கா, ஒரு சர்வதேசக் குற்றவியல் நியாயசபை எனினும் இந்நிறுவனங்களுக்கு, உள்நாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்களின் ஆதரவு இல்லாமலும், கடந்த காலத்தில் இடம்பெற்றவற்றைப் பயனுறுதியுடன் கையாள்கின்ற தேசிய நிறுவனங்களைக் கட்டிடியெழுப்புகின்ற ஒத்த முயற்சிகளால் அவற்றின் குறைநிர்ப்பப்படாமலும் இருப்பின் அவை மோதுகை நிலைமாற்றத்துக்கான திறமையான கருவிகளாக இருக்கத் தவறக்கூடும். இடைமாற்றக்கால நீதித்துறையிலுள்ள எல்லாச் சாதனங்களும் அவற்றுக்கேயுரிய குறித்த வலிமைகளையும், வலுக்குறைவுகளையும் காட்டுகின்றன. எனவே, ஓர் உத்தியானது வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளைக் கூட்டிணைக்கவும், எல்லா மட்டங்களிலிருந்தும் உள்நாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்களின் பங்கேற்பை உறுதிப்படுத்தவும் வேண்டும்.

3.3 சரியான முறையிலே வரன்முறைப்படுத்திக்கொள்ளல்

சாதனங்களின் சரியான நேரமும் முக்கியமானது. இடைமாற்றக்கால நீதி நிறுவனங்கள் இலகுவில் தோல்வியடையலாம் அல்லது வலுப்படுத்தப்படாத சமாதானத்தைச் சிதைக்கவும்கூடும். வன்முறையான மோதல் மீண்டும் வெளிக்கிளம்புவதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் ஆக முந்தி அல்லது ஆகப் பிந்திச் செயற்படுத்தப்படலாம்.

ஆயுத மோதலைத் தொடர்ந்து உடனடியாக முதலில் குறைந்தபட்சம் உடல்நீதியான பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதற்கும், வீடுகளிலிருந்து அல்லது வேறு புகலிடத்திலிருந்து துரத்தப்படுதலைத் தடுப்பதற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும். நீதித்துறையில் நடவடிக்கைகள் முதலில், பொதுமக்களின் உணர்ச்சியை இலகுவாகத் தூண்டிவிடவும், நொய்தான சமாதானச் செயல்முறையைப் பின்னடையச் செய்யவும் கூடிய, நடப்பு அநீதிகளையும், மனித உரிமை மீறல்களையும் புலன்விசாரணை செய்து வழக்குத் தொடரவும், தண்டிக்கவும் முயற்சிசெய்ய வேண்டும். மோதுகையைத் தீர்ப்பதற்கு வன்முறை வழிகள் சகித்துக் கொள்ளப்படமாட்டாவென அரசாங்கமும், பொதுநிருவாகமும் சிவில் சமூகமும் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டவேண்டும். கடந்தகால அநீதிகளில் கவனஞ்செலுத்துவதற்கு நீண்டகால உத்தியொன்று செயற்படுத்தப்படுமென்று உள்நாட்டு அதிகாரிகள் மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டக்கூடுமாயின், அவர்கள் இரவோடிவான பரிசாரங்களை எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். பெரும்பாலான பிரஜைகள் விதிக்கூடற்ற வன்முறையை அனுபவித்துள்ள சந்தர்ப்பங்களில் பாதுகாப்பு நிலைமையில் ஒரு சிறு முன்னேற்றம் தானும் சமாதானச் செயல்முறையிலும், சட்டமுறைமையிலுமான நம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டும். எனவே, நீதித்துறையில் அளிக்கப்படும் ஆதரவு முதலில், தற்காலிகமாகக் குறைந்த அளவை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஓர் அணுகுமுறையைப் பின்பற்றவும், காலங்கடந்த முரண்பாட்டில் சிக்குண்டுள்ள மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்வேண்டும். பின்னர் நடவடிக்கைகள் படிப்படியாக அதிகரிக்கப்படவும், அகல்விரிவாக்கப்படவும் வேண்டும். இறுதியாக அது, மிகை அளவைக் கோருகின்ற ஓர் அணுகுமுறையால் வழிப்படுத்தப்பட்டதாகவும், சட்ட ஆட்சி தாபிக்கப்படுதலை நோக்கியதாகவும் சமூக மற்றும் அரசியல் உரிமைகளின் விரிவான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவேண்டும் (பாஸ்க்ஹேர்ஸ்ட் 1999).

யுத்தத்தால் சீரழிந்த சமூகங்களில் மேலும் இரத்தம் சிந்துதலைத் தடுப்பதற்கு, தேசிய மீளிணக்கத்துக்கான கூக்குரல்கள் பெரும்பாலும் அவசியமானவையாயுள்ளன. எனினும், நடைமுறைப்படுத்துங்கள் ஆக முந்தி, அதாவது கடந்தகால அநீதிகள் தொடர்ந்தும் முடிவுசெய்யப்படாதவரையில் மீளிணக்கமென்ற பல்லவியைப் பாடுவதில் சேர்ந்துகொள்ளாதிருப்பதில் கவனமாயிருக்கவேண்டும். மீளிணக்கமென்பது ஒரு சட்டநிலைத் தகவள்ள, நீண்ட காலத்தரிசனம் ஆகும். ஆனால், கடந்தகால அநீதிகளையும், சமாதான சகவாழ்வையும் கையாளக்கூடிய ஆற்றலுள்ள நிறுவனங்களைக் கட்டிபெழுப்புவதற்கான முதலாவது இலக்காக இருக்கவேண்டுமேன்றி, மீளிணக்கமல்ல. தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்ற வன்முறையும், கட்டமைப்புச்சார்ந்த அநீதிகளும், பகைமையும், அவமதிப்பும் மீள் இணக்கத்துக்கு மக்களை அனுமதிக்காத வரையில், மூன்றாந் தரப்புகள் பரஸ்பர மதிப்பும் நட்புறவும் பற்றிய அவற்றின் தரிசனங்களை முன்னாள் பகைவர்களமீது பலவந்தமாகத் திணித்தலைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஆயுத மோதலைத் தொடர்ந்து உடனடியாக முன்னாள் பகைவர்களுக்கிடையில் ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலான புரிந்துணர்வைத்தான் ஏற்படுத்த முடிபென்பதை மூன்றாந் தரப்புகள் அறிந்திருக்கவேண்டும். பொதுவாக, ஆயுத மோதலில் அல்லது சித்திரவதையில் பங்குபற்றியவர்கள் அவர்களின் நடவடிக்கைகளைப் பயனற்றவையாக, நியாயமற்றவையாக அல்லது நெறிகெட்டவையாகத்தன்னும் ஒப்புக்கொள்ளப் பெரிதும் கஷ்டப்படுவர். சிலரைப் பொறுத்தவரையில், சக தோழர்களின் இறப்பால், உயிருக்கு அச்சுறுத்தலான அனுபவங்களிலிருந்து தப்பிப்பிழைத்ததால் அல்லது ஒரு பயங்கரவாதியென்ற ஊகத்தின்பேரில் குறுக்குவிசாரணை செய்யப்பட்டதனால் தமது நடவடிக்கைகளுக்கு தகுந்த காரணமிருந்ததென எண்ணக்கூடும். ஒரு மோசமான காரணத்துக்கான அல்லது எவ்வித நோக்கமுமின்றி இந்நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாக ஒப்புக்கொள்ளாதல், தற்செயலாக அல்லது வீணாக இரையாக்கப்பட்டிருத்தல். அல்லது நெறிகெட்டனவாகவோ, சுவிரக்கமற்றனவாகவோ பொதுவாகக் கருதப்படும் செயல்களுக்குத் தனிப்பட்டப் பொறுப்பாயிருந்திருத்தல் ஆகியவற்றில் எந்தவொன்றும் தனிப்பட்ட கையறுநிலையின் வெளிப்படுத்துகையே தவிர, வேறொன்றில்லை. குற்றப்பழியை ஏற்றுக்கொள்ளாதல் அல்லது எமது அனுபவங்களினதும், செயல்களினதும் பயனின்மையை ஒப்புக்கொள்ளாதலானது எமது சுயமதிப்பையும், தனிப்பட்ட நேர்மையையும் அடிப்படையில் அச்சுறுத்துகின்றது. அத்தகைய அக உணர்வு தாம் நல்ல ஒழுக்கமான பிரஜைகளென்ற அனேக ஆட்களின் இயல்பான சுய-ஏமாற்று நம்பிக்கைக்கு முரணானது.

பொதுவாக, எதிர்காலச் சந்ததிகள் என்ன நடந்துள்ளதென்பதைப்பற்றிய ஒரு பொதுவான விளக்கத்தை எட்டுவதற்கு நல்ல ஆயத்தம் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் தமது சொந்த நேர்மைப்பற்றிய பாதகமான அல்லது அச்சந்தருகின்ற எண்ணங்களை எதிர்கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஆனால், பின்னர் பிறந்தவர்கள்கூட அவர்களின் சமூக அடையாளத்தை இலகுவாகக் களைந்துவிடமுடியாது. விசேடமாக, அவர்களின் பெற்றோரின் சந்ததிகளால் கடந்தகால அநீதிகளில் போதியகவனஞ் செலுத்தப்படாதுள்ளவிடத்தும், பொதுவாக, சமூக யதார்த்தத்தை அவர்கள் தொடர்ந்தும் உருவாக்குகின்ற விடத்தும் இரண்டாம் மூன்றாம் சந்ததியினர் இரையாக்கப்பட்டமை அல்லது குற்றப்பழி பற்றிய தொடர்கின்ற உணர்வுகளால் பாதிப்புறுகின்றனர்.

3.4 வெளியாரின் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கும் நிலை

மோதுகை மலிந்த சமூகங்களினுள் மீளிணக்கத்தை இரக்குமதிசெய்து கொண்டுவரமுடியாது. அபிவிருத்தி முகவர் நிறுவனங்களும், வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களும் பொதுவாக, முன்னைய பிரிவுகளுக்கிடையில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை எளிதாக்கக்கூடிய நிறுவனீதியான சட்டகங்களுக்கு ஆதரவளிக்கலாமேன்றி, அதற்குக் கூடுதலாக எதனையும் செய்யமுடியாது. முடிவில் உள்ளநாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்கள்தான் தமக்குத்தாமே ஒருவரோடொருவர் மீளிணக்கிக்கொள்ளமுடியும்.

எனவே, மீளிணக்கத்துக்கான முன்முயற்சிகளுக்கு அல்லது கடந்தகால அநீதிகளைக் கையாளுகின்ற நிறுவனங்களுக்கு உரிமைகொண்டாடுதல் உள்நாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்களின் கரங்களில்தான் இருக்கவேண்டும். சர்வதேச அல்லது வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், அவை விரும்பியவாறு பயன்படுத்துவதற்குக்கூடிய வளங்களைக் கொண்டிருக்கக்கூடுமென்பதுடன், உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் செயலற்றுப்போகுமிடத்து அவற்றின் பணி முக்கியமானதாகவும், ஆகக்கூடுமென்றபோதிலும், அவை வெறும் தற்போதைக்கான இடையீடுகளாகிவிடுகின்ற ஆபத்தைக்கொண்டுள்ளன. சர்வதேச நிபுணர்கள் முதன்மை வகித்த உண்மை ஆணைக்குழுவொன்றைப் பொறுத்தவரையில், அதன் இறுதி அறிக்கை எழுதப்பட்டு அதன் பணியாளர்களும், ஆணையாளர்களும் நாட்டைவிட்டுச் சென்ற பின்னர், அதன் தாக்கம் குறைந்துவிடும். மாறாக உள்நாட்டுப் பணியாளர் தொடர்ந்தும் தமது பணியுடன் தம்மை அடையாளப் படுத்திக்கொள்வதுடன், நாட்டினுள் அழுத்தங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு குழுவாகவும் இருப்பர்.

மறுபுறத்தில், கடந்தகால அட்டிழியங்களைக் கையாளுகின்ற சட்டநிறுவனங்களில் சர்வதேச நிபுணர்களின் பங்கேற்பானது, அந்நிறுவனத்தின் தேசிய மற்றும் சர்வதேச மதிப்பீட்டை உயர்த்துவதுடன், அதன் உள்நாட்டு உறுப்பினர்களை அடக்குமுறையிலிருந்தும் பாதுகாக்கின்றது. அன்றிபும், சர்வதேச நிபுணர்கள் இவ்வாறு புதிதாகத் தாபிக்கப்படும் நிறுவனங்களுக்கு, ஏனைய நாடுகளில் ஒத்த முயற்சிகளில் பெற்ற அறிவையும், அனுபவத்தையும் கொண்டுவரக்கூடும். அத்துடன், மோதுகையிலுள்ள தரப்பினர் தாமே அவற்றின் சொந்த அணிவிரிசைகளிலிருந்து பொருத்தமான வேட்பாளர்கள் யாரென உடன்படிமுடியாதிருக்கக் கூடுமென்பதனால், அவர்கள் பங்குபற்றவேண்டுமெனத் திட்டவாட்டமாகக் கோருவர். உள்நாட்டு விவகாரங்களில் வெளிநாட்டுத் தலையீட்டுவது வெளிப்படையாகக் கண்டிக்கமுடியாத வகையில் விசாரணை நீதிமன்றங்களும், ஆணைக்குழுக்களும் தாபிக்கப்படுமாயின், அவை கூடுதலாக உள்நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியனவாக இருக்கும். இலட்சிய வகையில் அவை சமாதானத்தையும், நீதியையும், மீளிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்கான உண்மையான உள்நாட்டு அல்லது தேசிய முயற்சிகளாகக் கருதப்படவேண்டும்.

வெளிநாட்டவர்கள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், குற்றமிழைத்தவர்களும் மீள ஒருங்கிணைக்கப்படுதலை எளிதாக்குவதற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கக்கூடிய தேவையான மொழியாற்றல்கள் இல்லாதவர்களாகவும், உள்நாட்டு மரபுகள் பற்றிய மட்டுப்படுத்திய அறிவைமட்டும் கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். குறித்த சில மரபுத்தியான வைபவங்கள் அல்லது சடங்குகள் வெளியாட்களின் மிதமிஞ்சிய இடையீட்டினால் உண்மையில் இளக்காரமானவையாக்கப்படலாம். எனினும், உள்நாட்டு முன்முயற்சிகளுக்கும், நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவளிப்பதிலும், அவற்றைச் கட்டியெழுப்புவதிலும் வெளியாரும் வெளிநாட்டு நிபுணர்களும் முக்கிய பங்கொன்றை வகிக்கக்கூடாதென்பதல்ல இதன் கருத்து. மாறாக, அவர்கள் ஆலோசனை வழங்குபவர்களாக, உள்நாட்டுப் பணியாளர்களக்குப் பயிற்சியளிப்பவர்களாக அல்லது நேர்மையான நடவடிக்கைகளை உறுதிப்படுத்துகின்ற நடுநிலையான தவிசாளர்களாகச் செயற்படுபவர்களாகப் பின்னணியில் பணியாற்றவேண்டும்.

3.5 முன்றாம் தரப்புக்கான சாத்தியப்பாடுகள்

அபிவிருத்தி முகவர் நிறுவனங்களும், மனித உரிமைகள் மற்றும் மோதுகைத் தீவில் ஈடுபட்டுள்ள அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் தீமானம் எடுப்பவர்களின் ஆதரவைத் திரட்டுவதன்மூலமும், சட்ட மற்றும் நிறுவனத்தியான ஆலோசனை வழங்குவதன் மூலமும், கடந்தகால அநீதிகளைக் கையாள்வதற்கான உள்நாட்டு முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளிக்கலாம். உதாரணத்துக்கு, அவை பொருத்தமான சட்டங்களை வரைவுசெய்யும் நோக்குடன் முன்னாள் மோதுகைத் தரப்பினர்களிலிருந்தும், சட்டத்துறையிலிருந்தும், பொது நிருவாகத்திலிருந்தும், மனித உரிமை மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின்

அமைப்புகளிலிருந்தும், பிற உள்நாட்டு அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களிலிருந்தும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட உள்நாட்டு நிபுணர்களைக் கொண்டு செயலமர்வுகளையும், மாநாடுகளையும் ஒழுங்கு செய்யலாம். உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு நிபுணர்களைக்கொண்ட பரிமாற்ற நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் ஒரு குறித்த நிலைமைக்குப் பொருத்தமான தீர்வுகளைக் காண்பதற்கான உந்துதலை அதிகரிக்கக்கூடும். எல்லா மோதுகைத் தரப்புகளினதும், அரசாங்கம் முதல் அடிமட்டம் வரையிலான செயற்பாட்டாளர்களினதும் பங்கேற்புடன் உள்நாட்டில் விருத்திசெய்யப்படும் சாதனங்களும், நிறுவனங்களும் பரந்த அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கான கூடிய சாத்தியமுடையவையாகும்.

உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமை நிறுவனங்கள் நீதிமுறைமை மீளக்கட்டியெழுப்பப்படுதலைக் கண்காணிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கமுடியும். அவை தீர்க்கப்படாத அட்டுழியங்களை அறிக்கையிடலாம். தண்டனை விலக்குரிமை அளிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை ஆவணப்படுத்தலாம். உண்மை ஆணைக்குழுக்களையும், நீதிமுறை விசாரணைகளையும், சிறைச்சாலை நிலைமைகளையும் கண்காணிக்கலாம். தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் மீது குற்றஞ்சுமத்தும் படி அல்லது அவர்களை விடுவிக்கும்படி வற்புறுத்தலாம். அத்துடன் உள்நாட்டுச் சட்ட உதவி நிறுவனங்களினதும், மனித உரிமை மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அமைப்புகளினதும் பணிக்கு ஆதரவளிக்கலாம்.

உள்நாட்டு அதிகாரப்பைகள் கடந்தகால அட்டுழியங்களைப் புலன்விசாரணை செய்வதற்கு, இழப்பீடுகளைச் செலுத்துவதற்கு அல்லது அவை தொடர்பில் வழக்குத் தொடருவதற்கு விருப்பற்றனவாகக் காணப்படும் நிலைமைகளில், உள்நாட்டு அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவளிப்பதில் கூடிய கவனஞ் செலுத்தவேண்டும். அதிகாரபூர்வமான கட்டமைப்புகள் நடவடிக்கைமுறைசார்ந்த நீதிக்கான அடிப்படை விதிமுறைகளை நிறைவேற்றுவனவாகவும், அவற்றின் பணியைக் கொண்டுநடத்துவதற்கு அவசியமான சுதந்திரத்தையும், தத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவும் இருந்தால்மட்டும்தான் அவற்றுக்கு ஆதரவளிக்கவேண்டும். அண்மையில்தான் (மீளத்) தாபிக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு பணியாற்றும்மேன் மதிப்பீடு செய்தல் பெரும்பாலும் சிரமமானதென்பதனால், சிவில் மோதலின் பின்னரான நீதி முறைமைக்கு ஆதரவளித்தல் எப்போதும் ஓரளவு இடரைக்கொண்டுள்ளது. எனவே உதவிவழங்குவோர் குறுகிய கால நிதியாதரவை வழங்குவதில் கவனஞ்செலுத்துவதுடன், மானியங்களை அதிகரிப்பதற்கோ, மீள ஒதுக்குவதற்கோ போதிய நெகிழ்வுடைபோராகவும் இருக்கவேண்டும். நாட்டிலுள்ள வெவ்வேறு நிதிவழங்கும் முகவர் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் ஒரு நெருக்கமான வலையமைப்பை உருவாக்குதல் வளங்கள் திறமையாகச் செலவிடப்படுதலை உறுதிப்படுத்தக்கூடுமென்பதுடன், சர்வதேசரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட நியமங்களை உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் பின்பற்றவேண்டுமென்று அவற்றின்மீதான அழுத்தத்தை அதிகரிக்கவும்கூடும். அதிகாரபூர்வமான உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் எப்போதும் நாட்டிலுள்ள அதிகாரப்பைகளிடமிருந்து ஒரு குறித்த அளவிலான நிதியுதவியைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், அவற்றின் நிதியாதரவுக்கு அரசு பங்களித்துள்ளதனால் அவற்றின் பணியையும், விதப்புரைகளையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் சாத்தியம் கூடுதலாயிருக்கும். உள்நாட்டு அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்கள் மோதுகைக்கான தரப்புகளில் ஒன்றின் சார்பானவையாக இருக்கக்கூடுமென்பதையும் மூன்றாம் தரப்பினர் அறிந்திருக்கவேண்டும். இந்நிலைமைகளில் அவை மோதுகையின் இரு தரப்புகளுக்கும் ஒத்த முன்முயற்சிகளில் ஆதரவளிக்கலாம். அவற்றுக்கிடையில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதுடன் ஒத்துழைப்பையும் ஊக்குவிக்கலாம்.

மோதுகைத் தீர்வு அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்கள் மோதுகைகளை இணக்கிப்பதற்கும், பாதிக்கப்பட்டவர் குற்றம்புரிந்தவர் இணக்கத்துக்கான வாய்ப்புக்களை வழங்குவதற்கும் சமூகஞ்சார்ந்த நீதிமன்றங்களின் அல்லது காணி ஆணைக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க முடியுமெனக் காட்டியுள்ளன. ஆனால் இடைமாற்றக்கால நீதிக்கான நிறுவனங்கள் சிவில் சமூகத்தால் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டனவாகவும், அவற்றின் ஆதரவைப் பெற்றனவாகவும் இருந்தால் மட்டும்தான் திறமையாகச்

செயற்படமுடியும். எனவே, நியாயசபைகள், உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் அல்லது ஒத்த வேறு உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் பணிபற்றியும், நடவடிக்கை முறைகள் பற்றியும் உள்நாட்டுப் பத்திரிகை எழுத்தாளர்களுக்கு அறிவிப்பதற்கு விசேட முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும். மூன்றாந் தரப்பினர் ஊடாக அறிக்கையிடலுக்கு ஆதரவளிக்கலாமென்பதுடன், உள்நாட்டு மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் தகவல்கள் கிடைக்கச் செய்தலிலும் உதவலாம்.

அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்கள் கூற்றுக்களைச் சேகரிப்பதற்கு அல்லது மக்களுக்கு அவர்களின் உரிமைகள்பற்றி அறிவிப்பதற்குப் பெரும்பாலும் இன்றியமையாதனவாயுள்ளன. அவற்றால் தரவுகளைச் சேகரிப்பதற்கும், அவற்றைப் பகுப்பாய்வதற்குமான கணனி மற்றும் தரவுத்தள நிபுணர்களை வழங்கமுடியும். சில நிறுவனங்கள் நேர்மையான வழக்கு நடவடிக்கைகளை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டுப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், குற்றமிழைத்தவர்களுக்கும் வழக்கறிஞர்களையும் ஏற்பாடுசெய்துள்ளன. ஏனையவை பாரிய புதைகுழிகளில் இருந்த சடலங்களை அடையாளம் காண்பதற்குச் சட்ட மருத்துவ நிபுணர்களின் சேவைகளை வழங்கியதன்மூலம் குற்றவியல் நியாயசபைகளுக்கும், உண்மை ஆணைக்குழுக்களுக்கும் உதவியுள்ளன. வெளிநாட்டு அரசாங்க முகவர் நிறுவனங்கள் கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களின் புலன் விசாரணைக்கு ஆதரவாகத் துப்பறிவாளர்களையும், பரிசோதகர்களையும், குற்றவியலாளர்களையும், அரசு சட்டத்தரணிகளையும் அனுப்பிவைத்துள்ளன. உள்நாட்டு நிறுவனங்களின் சுதந்திரம் எப்போதும் பேணப்படுதலையும், அவசியமான அறிவு திறமையான முறையில் கைமாற்றப்படுதலையும் உறுதிப்படுத்தத் தக்கதாக வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் உள்நாட்டு நிறுவனங்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்டு அவர்கள் உள்நாட்டின் சகபணியாளர்களுடன் நெருக்கமாகப் பணியாற்றவேண்டும்.

4. திறந்த வினாக்களும், கண்ணோட்டங்களும்

ஆயுத மோதலின் பின்னரும், சனநாயகத்துக்கான இடைமாற்றக் காலத்தின்போதும் நீதிபற்றிய பிரச்சினை கிட்டிய ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க கவனத்தைப்பெற்றுள்ளது. இருந்தபோதிலும், அநேக வினாக்கள் திறந்தனவாகத் தொடர்கின்றன. அதிகரித்த அனுபவத்தினதும், அறிவினதும் பயனைக்கொண்டு சில பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கமுடியுமென்ற அதேவேளையில், மோதுகைக்குப் பிந்திய சமூகங்கள் எதிர்நோக்குகின்ற குறித்தசில தீர்க்கமுடியாத இருதலைப்பொறிநிலைகளை வெற்றிகொள்ளுதல் சாத்தியமற்றதாக இருக்கக்கூடும்.

4.1 தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சினைகள்

உண்மை ஆணைக்குழுச் செயல்முறைகள் உயர் தரத்திலானவையாக இருத்தலை உறுதிப்படுத்துவதற்கு தற்போதுள்ள சர்வதேச வழிகாட்டல்கள் மேலும் செம்மைப்படுத்தப்படவேண்டும். சமாதானமான தீர்வுகளை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு இடைமாற்றக்காலச் சமூகங்கள் இப்போதும் சட்டபூர்வமாக மன்னிப்பு வழங்கக் கூடுமாவென்ற கேள்வியைச் சர்வதேசக் குற்றவியல் சட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அண்மைக்கால வளர்ச்சிகள் எழுப்பியுள்ளன. தண்டனை விலக்குரிமை பரந்த அளவினதாகத் தொடர்ந்தும் இருக்கின்றவரை இவ்வினா உரிய காலத்துக்கு முன்னர் கேட்கப்பட்டதாகத் தோன்றக்கூடும். எவ்வாறிருப்பினும், சர்வதேசச் சட்டத்தின்கீழ் படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களைப் புலன்விசாரணை செய்வதற்கும், நடட்பு வழங்குவதற்குமான கடப்பாட்டுக்கு ஒத்திசைவாக மன்னிப்பு நடவடிக்கைமுறைகளுக்கான சர்வதேச விதிமுறைகளை விருத்தி செய்வதற்குக் காத்திரமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் துணை ஆணைக்குழுவொன்றால் விருத்திசெய்யப்பட்ட தண்டனை விலக்குரிமைக்கெதிரான கோட்பாடுகள், இவ்வியந்தொடர்பில் அவற்றின் குறைநிரப்பப்பட்டு, ஐ.நா. பொதுச் சபையின் ஒரு பிரகடனமாக அதிகாரபூர்வ அந்தஸ்தைப் பெறவேண்டும்.

இறைவரை, கோட்பாட்டளவிலான விவாதம் குற்றவியல் வழக்குத் தொடரல்களினதும், உண்மை ஆணைக் குழுக்களினதும் வலிமைகள் மற்றும் வலுக்குறைவுகள் மீதுதான் பெருமளவு கவனத்தைச் செலுத்தியது. மாற்றுத் தெரிவுகளாக இவற்றை முன்வைப்பதற்குப் பதிலாக, எவ்வாறு வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளையும் ஒன்றுசேர்த்துப் பயனுறியுள்ளமுறையில் இணைக்கமுடியுமென்று மேலும் விவாதிக்கவேண்டியுள்ளது. உருவாகி வருகின்ற சர்வதேசக் குற்றவியல் சட்ட ஆட்சியின் சட்டஞ்சார்ந்த அம்சங்கள்பற்றிய வெளியீடுகளும் ஏராளமாயுள்ளன. எனினும் துரதிருஷ்டவசமாக, சர்வதேச மற்றும் தேசியக் குற்றவியல் நியாயசபைகள், உண்மை ஆணைக்குழுக்கள் மற்றும் காணி ஆணைக்குழுக்கள் எதிர்நோக்குகின்ற செயல்முறைசார்ந்த பிரச்சினைகள் ஆகக்குறைந்த அளவு கவனத்தையே பெற்றுள்ளன. மேலும், நடைமுறைப்படுத்துநர்கள் முறைசார்ந்த நீதிமன்ற முறைமையினுள் பாரம்பரிய நீதிமன்றங்களையும், மாற்றுப் பிணக்குத் தீவு அணுகுமுறைகளையும் ஒருங்கிணைப்பதில் கூடிய அனுபவத்தை ஈட்டவேண்டும். அத்தகைய நிறுவனங்கள் மனித உரிமை நியமங்களைப் பின்பற்றுதலை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு அவை அரசு கட்டமைப்புகளினால் மேற்பார்வை செய்யப்படுவதற்குத் திறமையான முறைகள் இருக்கவேண்டும்.

சர்வதேசக் குற்றவியல் நியாயசபைகள்மீது தற்போது காட்டப்படும் பேரா்வமும், அக்கறையும் யுத்தத்தால் சீரழிந்த சமூகங்களில் சுயாதீனமான உள்நாட்டு நீதி முறைமைகளைக் கட்டியெழுப்புவதிலிருந்து பொதுமக்களின் ஆர்வத்தையும், நிதியுதவியையும் இலகுவாகத் திசைதிருப்பிவிடக்கூடும். மனித உரிமைவாட்டாரங்களில் தண்டனை விலக்குரிமைக்கெதிரான பிரசாரங்கள் சாதித்துள்ள முதன்மைநிலையானது நடப்பு மனித உரிமை மீறல்கள் குறைந்த கவனத்தையே பெறுமென்ற கருத்தாகக்கூடும். தண்டனை விலக்குரிமையை எதிர்த்துப் போராடுதலும், கடந்தகால மனித உரிமை மீறல்களை ஆவணப்படுத்துதலும் எதிர்காலத் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்கு ஒரு முக்கிய கருவியாக இருக்கின்றபோதிலும், இது தடுப்புச் செயற்களத்தில் ஏனைய நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியுதவி கிடைத்தலைக் குறைத்தலாகாது.

4.2 சவால்கள் நிறைந்த இக்கட்டு நிலைப்பாடுகள்

பெருமளவிலான அட்டூழியங்களை அனுபவித்துள்ள யுத்தத்தால் சீரழிந்த சமூகங்களும், நாடுகளும் பொதுவாக, புரியப்பட்ட எல்லா அநீதிகளையும் போதிய அளவில் கையாளமுடியாதனவாயுள்ளன.

பெரும்பாலும் ஆயுதமோதலினால் அல்லது அரசு அடக்குமுறையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உடல்ரீதியான அல்லது உளவியல்ரீதியான ஊறு ஒருபோதும் சீராக்கப்படமுடியாது. எனவே, அகல்விரிவான முறையில் நீதிவழங்குதல் சாத்தியமற்றதாகையால், நீதி என்பது எப்போதும் ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கருத்திலான நீதியாகத்தான் உள்ளது. பகிரங்க யுத்த நடவடிக்கைகளின் முடிவைத்தொடர்ந்து உருவாகின்ற அரசியல் அதிகாரக் கட்டமைப்புகள் பெரும்பாலும் குறித்தசில அட்டூழியங்கள் முறையாக ஆராயப்படுதலைத் தடுக்கின்றன. கடந்தகால அட்டூழியங்களுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தவர்கள் தாமே சிரேஷ்ட பதவிகளை வகிக்கின்றவரை அல்லது சமூகத்தின் பெரும் பிரிவினரின் ஆதரவு அவர்களுக்கு இருக்கும்வரை அவர்கள் வகைப்பொறுப்பாக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களின் புலன்விசாரணை எதனையும் தடுக்க முயற்சிசெய்வர். சுயாதீனமான உள்நாட்டு நீதிமுறை நிறுவனங்கள் முரண்பாட்டு நிலைமாற்றத்துக்கு அவசியமானதாயினும், இச்சூழ்நிலைகளில் அவற்றைக் கட்டியெழுப்பதல் மிகச் சிரமமானதாகும். பொதுவாக மூன்றாந் தரப்பினர், நிதி வளங்களும், பயிற்றப்பட்ட ஆளணியினரும், சுதந்திரமான நீதித்துறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சட்டக்கலாசாரமொன்றும் இல்லாமை அடங்கலாக முரண்பாடுகள் மலிந்த அனேக சமூகங்களுக்கு அடையாளமாகக் காணப்படும் கட்டமைப்புச்சார்ந்த புறக்கட்டுப்பாடுகளை, அடிப்படையில் மாற்றமுடியாது.

சட்டநிறுவனங்கள் தாமே மோதுகையால் சீரழிந்த சமூகங்களுக்கு உதவுவதற்கான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஆற்றலை மட்டுமே கொண்டுள்ளவென்பதையும் நடைமுறைப்படுத்துநர்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும்.

தென்னாபிரிக்க ரீஆர்சி (வுகஊ) போன்ற நிறுவனங்கள் தண்டனையளிக்கின்ற நீதியைவிடச் சிறந்ததாக மீட்டளித்தல் நீதிக்கு ஆக்க பூர்வமான உதாரணங்களாகப் பெரும்பாலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்நிறுவனங்கள் உண்மையில் சாதிக்கக்கூடியனவென்று நியாயமாக எதிர்பார்க்கக்கூடியவற்றை மிகைப்படுத்திக்கூறுகின்ற ஓர் ஆபத்துள்ளது. உண்மை ஆணைக்குழுக்களைப்பற்றிச் செய்யப்பட்ட சில ஊகங்கள், பெரும்பாலும், கூறப்பட்டவாறு அவ்வளவு எளிதாக எய்தப்படவில்லை. உதாரணத்துக்கு கடந்தகால அட்டுழியங்களைப்பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசுதல் மன அதிர்ச்சி வடுக்களிலிருந்து மீள்வதற்கோ, குணமாவதற்கோ அல்லது சனசமூகங்களினுள் அல்லது முழுத் தேசியங்களினுள் மீளணக்கத்துக்கோ தன்னியல்பாக வழிவகுக்கமாட்டாது.

திறமையான இடைமாற்றக்கால நீதிநிறுவனங்கள், அவற்றின் தேடல்முடிவுகள் அல்லது தீர்ப்புகள் பகிரங்கமாகப்பட்டவுடன், அவை சமூகங்கள் கடந்தகாலம்பற்றிய புத்தகத்தை முடிவிட இயலச்செய்யும் என்பதும் ஒரு மாயைதான். மேலும் திருத்தமாகக் கூறுவதாயின், வழக்கு விசாரணைகள் அல்லது உண்மை ஆணைக் குழுக்கள் பொதுவாக, நீண்டகால மீளணக்கச் செயல்முறைகளை ஊக்குவிப்பதற்கான தொடக்கப்புள்ளியாகப் பயன்படுகின்றன. அவை கடந்தகால அநீதிகள்பற்றிய பகிரங்க விவாதத்தை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று அடக்கலாகாது. சட்டநிறுவனங்கள் வன்முறையான மோதுகையை மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட்ட தீர்வுகளாக மாற்றுறலையாக்குகின்ற வாய்ப்புடையனவாதலால் ஓர் ஆபாத மோதல் முடிவுற்றதன்மீன்னர் அவற்றுக்கு முக்கிய செய்கடமையொன்றுள்ளது. மூன்றாந்தர்ப்புகள் இந்நிறுவனங்கள் தாபிக்கப்படுவதற்கு ஆதரவளிக்கலாம். அல்லது கடந்தகால அநீதிகளை ஆவணப்படுத்துவதற்கு அல்லது அவற்றுக்கு ஈடுசெய்வதற்குப் பணியாற்றுகின்ற அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு உதவலாம். உள்நாட்டு முன்முயற்சிகள் முன்னைய மோதுகைக் கோடுகளுக்குக் குறுக்காக சமூக உறவுகளை மீளத்தாபிக்கவும்கூடும். இருந்தபோதிலும், முன்னாள் பகைவர்கள் தாமேதான் ஒருவரோடொருவர் மீள இணங்கிக்கொள்ள முடியுமென்பதையும், மீளணக்கத்துக்கான நீண்டகால இலக்கைத் துரிதமாகவோ, இலகுவாகவோ எட்டிவிடமுடியாதென்பதையும் வெளிப்புறச் செயற்பாட்டாளர்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும்.

5. உசாத்துணையும், மேலதிக வாசிப்பும்

- Akhavan, Payam 1998. "Justice in The Hague, Peace in the Former Yugoslavia? A Commentary on the United Nations War Crimes Tribunal," *Human Rights Quarterly*, 20, 737-816.
- Alvarez, José E. 1999. "Crimes of States/Crimes of Hate: Lessons from Rwanda," *Yale Journal of International Law*, 24, 2, 365-483.
- Boed, Roman 1998. "An Evaluation of the Legality and Efficacy of Lustration as a Tool of Transitional Justice," *Columbia Journal of Transnational Law*, 37, 2, 357-402.
- Boraine, Alex and Janet Levy (eds.) 1995. *The Healing of a Nation?*, Cape Town: Justice in Transition.
- Carver, Richard 1993. "Zimbabwe: Drawing a Line through the Past," *Journal of African Law*, 37, 1, 69-81.
- Cassese, Antonio 1999. "The Statute of the International Criminal Court: Some Preliminary Reflections," *European Journal of International Law*, 10, 144-171.
- Dassin, Joan (ed.) 1986. *Torture in Brazil: A Report by the Archdiocese of Sao Paulo*, New York: Vintage Books.
- Hayner, Priscilla B. 1994. "15 Truth Commissions – 1974 to 1994: A Comparative Study," *Human Rights Quarterly*, 16, 4, 597-655.
- Hayner, Priscilla B. 1996. "International Guidelines for the Creation and Operation of Truth Commissions: A Preliminary Proposal," *Law and Contemporary Problems*, 59, 4, 173-80.
- Joinet, Louis 1997. "Set of principles for the protection and promotion of human rights through action to combat impunity," in UN Commission on Human Rights, op. cit.

- Kritz, Neil J. (ed.) 1995. *Transitional Justice: How Emerging Democracies Reckon with Former Regimes*, 3 Volumes, Washington, DC: United States Institute for Peace Press.
- Méndez, Juan E. 1997. "Accountability for Past Abuses," *Human Rights Quarterly*, 19, 255-82.
- Minow, Martha 1998. *Between Vengeance and Forgiveness: Facing History after Genocide and Mass Violence*, Boston: Beacon Press.
- Morris, Virginia and Michael P. Scharf 1995. *An Insider's Guide to the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia*, Irvington on Hudson, NY: Transnational Publishers.
- Morris, Virginia and Michael P. Scharf 1997. *The International Criminal Tribunal for Rwanda*, Irvington on Hudson, NY: Transnational Publishers.
- Orentlicher, Diane F. 1991. "Settling Accounts: The Duty to Prosecute Human Rights Violations of a Prior Regime," *Yale Law Journal*, 100, 8, 2537-2615.
- Osiel, Mark 1997. *Mass Atrocity, Collective Memory, and the Law*, New Brunswick, N.J.: Transaction Publishers.
- Österreichisches Studienzentrum für Friedens und Konfliktforschung u.a. 1999. *Krisenprävention: Theorie und Praxis ziviler Konfliktbearbeitung*, Chur: Rüegger.
- Pankhurst, Donna 1999. "Issues of Justice and Reconciliation in Complex Political Emergencies. Conceptualising Reconciliation, Justice and Peace," *Third World Quarterly*, 20, 1, 239-256.
- Randelzhofer, Albrecht and Christian Tomuschat (eds.) 1999. *State Responsibility and the Individual: Reparation in Instances of Grave Violations of Human Rights*, The Hague: Martinus Nijhoff.
- REMHI 1998. *Guatemala: Nie wieder – Nunca Mas*, Aachen: Misereor/Recuperación de la Memoria Histórica.
- Roht-Arriaza, Naomi (ed.) 1995. *Impunity and Human Rights in International Law and Practice* New York: Oxford University Press.
- Salazar Volkmann, Christian 1999. "Erinnern oder vergessen? Auswirkungen der Menschenrechtsberichte in Guatemala," *Der Überblick*, 35, 3, 56-61.
- Scharf, Michael P. 1997. "The Case for a Permanent International Truth Commission," *Duke Journal of Comparative and International Law*, 7, 2, 375-410.
- UN Commission on Human Rights, 1997a. *Question of the impunity of perpetrators of human-rights violations (civil and political): Revised final report prepared by Mr. Joinet pursuant to Sub-Commission decision 1996/119*, New York, NY: UN Commission on Human Rights, E/CN.4/ Sub.2/1997/20/ Rev.1, 2 October 1997.
- UN Commission on Human Rights 1997b. *Views and comments received from States on the note and revised draft basic principles and guidelines on the right to reparation for victims of [gross] violations of human rights and international humanitarian law*, New York, NY: UN Commission on Human Rights; E/CN.4/1998/34; 22 December 1977.
- Weilenmann, Markus 1999. "Konfliktregelungsverfahren am Kreuzpunkt zwischen Mediation und Recht: Plädoyer für einen gesellschaftlich integrativen Ansatz der Konfliktbearbeitung," in Österreichisches Studienzentrum für Friedens und Konfliktforschung u.a., op. cit.

Internet sources:

- Bibliographic information/Discussion Groups, <http://www.reconciliation.org.za>
- International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia, <http://www.un.org/icty>
- International Criminal Tribunal for Rwanda, <http://www.ict.r.org>
- International Criminal Court (ICC), <http://www.un.org/law/icc>